ଏବ୍ରୀ

ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ପୁତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ କଥା କହିଛନ୍ତି

୧ ଅତୀତରେ ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ
ସମୟରେ ବିଭିନ୍ନ ଭାବରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ
ମାଧ୍ୟମରେ କଥା କହିଥିଲେ। ୨କିନ୍ତୁ ଏହି ଶେଷ ସମୟରେ
ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର
କଥା କହିଅଛନ୍ତି। ସେ ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାରା ବିଶ୍ୱ
ସୃଷ୍ଟି କଲେ। ସେ ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟର
ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମନୋନୀତ କରିଛନ୍ତି।
ସେହି ପୁତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି। ୩ସେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମାର ଅବିକଳ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି। ସେହି ପୁତ୍ର
ନିଜର ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଧରି
ରଖିଛନ୍ତି। ସେହି ପୁତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ କରି
ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କଲେ। ତା'ପରେ ସେ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ମହାମହିମ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଡାହାଣପଟରେ ବସିଲେ। ୪ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ
ସମସ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅତ୍ୟଧିକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ନାମ
ଦେଲେ, ତେଣୁ ସେ ଯେକୌଣସି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ
ଅଧିକ ମହାନ୍ ହୋଇଅଛନ୍ତି।

୫ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସେ କୌଣସି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତକୁ କହି ନ
ଥିଲେ ଯେ:

"ତୁମ୍ଭେ ମୋର ପୁତ୍ର; ଆଜି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପିତା
ହେଲୁ।"

ଗୀତସଂହିତା ୨:୭

ପୁନର୍ବାର ପରମେଶ୍ୱର କୌଣସି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତକୁ ଏହା କହି
ନାହାଁନ୍ତି ଯେ,

"ମୁଁ ତା'ର ପିତା ହେବି, ସେ ମୋର ପୁତ୍ର
ହେବ।"

ଦ୍ୱିତୀୟ ଶାମୁୟେଲ ୭:୧୪

୬ଓ ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜର ପ୍ରଥମ ଜାତ
ସନ୍ତାନକୁ ପୁନର୍ବାର ଜଗତ ମଧ୍ୟକୁ ଆଣିବେ, ସେହି
ସମୟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ସେ କହନ୍ତି:

"ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସବୁ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ
କରନ୍ତୁ,*

ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣୀ ୩୨:୪୩

୭ନିଜର ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଛନ୍ତି:

"ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କୁ ବାୟୁସ୍ୱରୂପ
କରନ୍ତି, ଓ ଆପଣା ସେବକମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିର ଶିଖା
ସ୍ୱରୂପ କରନ୍ତି।"

ଗୀତସଂହିତା ୧୦୪:୪

୮କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ପୁତ୍ର ବିଷୟରେ କୁହନ୍ତି:

"ହେ ପରମେଶ୍ୱର! ତୁମ୍ଭର ସିଂହାସନ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ,
ତୁମ୍ଭେ ନ୍ୟାୟରେ ରାଜ୍ୟଶାସନ କରିବ
୯ ତୁମ୍ଭେ ଧାର୍ମିକତାକୁ ଭଲ ପାଅ, ଓ ତୁମ୍ଭେ ଭୁଲକୁ
ଘୃଣା କର। ଅତଏବ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱର
ତୁମ୍ଭର ସଙ୍ଗୀମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ତୁମ୍ଭକୁ ଅଧିକ ଆନନ୍ଦ
ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି।" ଗୀତସଂହିତା ୪୫:୬-୭

୧୦ପରମେଶ୍ୱର ଏହା ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି:

"ହେ ପ୍ରଭୁ! ତୁମ୍ଭେ ଆରମ୍ଭରେ ପୃଥିବୀ ନିର୍ମାଣ
କଲ, ଓ ତୁମ୍ଭର ହାତ ଆକାଶ ନିର୍ମାଣ କଲା।
୧୧ ଏହି ବିଷୟ ଗୁଡିକ ଲୋପ ପାଇବ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ
ନିତ୍ୟସ୍ଥାୟୀ। ସମସ୍ତ ବିଷୟ ବସ୍ତ୍ରଭଳି ପୁରୁଣା ହୋଇ
ଯିବ।
୧୨ ତୁମ୍ଭେ ଗୁଡ଼ିକ ଭଳି ସେହିସବୁ ଗୁଡ଼ାଇବ ଓ
ସେମାନେ ବସ୍ତ୍ର ଭଳି ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବେ। କିନ୍ତୁ
ତୁମ୍ଭେ କଦାପି ବଦଳିବ ନାହିଁ, ଓ ତୁମ୍ଭ ଜୀବନର
ଶେଷ ହେବ ନାହିଁ।"

ଗୀତସଂହିତା ୧୦୨: ୨୫-୨୭

୧୩ପରମେଶ୍ୱର କେବେହେଲେ କୌଣସି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତକୁ କହିଛନ୍ତି
କି ଯେ:

"ଯେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ
ତୁମ୍ଭ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱରେ ନ ଆଣିଛି, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋ
ଡ଼ାହାଣରେ ବସିଥାଅ।"

ଗୀତସଂହିତା ୧୧୦:୧

୧୪ସମସ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି। ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ସେବା କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଛନ୍ତି
ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି।

"ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ... କରନ୍ତୁ।" ଗ୍ରୀକ୍‌ର ଆଦିପୁସ୍ତକର ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ: ୩୨:୪୩ ଓ ଏବ୍ରୀ ପ୍ରତିଲିପିଟିରେ ଏହା ମିଳେ।

ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅପେକ୍ଷା ଆମ୍ଭର ପରିତ୍ରାଣ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ

୨ ଅତଏବ, ଆମ୍ଭକୁ ଶିଖା ଯାଇଥିବା କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ
କରିବା ବିଷୟରେ ଅଧିକ ମନଯୋଗୀ ହେବା ଦରକାର,
ନଚେତ୍ ସତ୍ୟମାର୍ଗରୁ ବିଚଳିତ ହୋଇ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବୁ।
୨ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଥିବା ଶିକ୍ଷା
ସତ୍ୟ ବୋଲି ଦେଖାଇ ଦିଆଗଲା। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର
ଯିହୂଦୀମାନେ ତାହାର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରି ଦଣ୍ଡ ପାଇଥିଲେ।
ଯେତେବେଳେ ସେହି ଶିକ୍ଷାକୁ ସେମାନେ ଅବମାନନା
କଲେ, ସେମାନେ ଦଣ୍ଡିତ ହେଲେ। ୩ଆମ୍ଭକୁ ଦିଆ
ମହାପରିତ୍ରାଣ ଅବହେଳା କଲେ, ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ
ଭାବରେ ଦଣ୍ଡ ପାଇବା। ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରଥମ
ବ୍ୟକ୍ତି, ଯିଏ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ପରିତ୍ରାଣ ବିଷୟରେ
କହିଲେ। ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣିଲେ, ସେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ଏହାର
ସତ୍ୟତା ପ୍ରମାଣ କରି ଦେଖାଇଦେଲେ। ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ,
ନାନାଦି ଚିହ୍ନ ଓ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଅଦ୍‌ଭୁତ ୪କର୍ମ ଦ୍ୱାରା
ପରମେଶ୍ୱର ମଧ୍ୟ ଏହାର ପ୍ରମାଣ ଦେଲେ। ପରମେଶ୍ୱର
ଆପଣା ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦାନ ଦ୍ୱାରା
ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରିଅଛନ୍ତି।

ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବାଲାଗି ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମାନବଦେହ ଧାରଣ କଲେ

୫ଯେଉଁ ଭାବୀଜଗତ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେ ଆଲୋଚନା
କରୁଛୁ, ତାହାକୁ ଶାସନ କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର
ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କୁ ବାଛି ନାହାନ୍ତି। ୬ଶାସ୍ତ୍ରରେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ
ଏପରି ଲେଖା ଅଛି:

"ପରମେଶ୍ୱର! ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ମନୁଷ୍ୟ ବିଷୟରେ
ଚିନ୍ତା କର? ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ପାଇଁ
ଚିନ୍ତିତ ହୁଅ? ସେ କ'ଣ ସତରେ ମହାନ ଅଟନ୍ତି
ଯେ
୭ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଠାରୁ ତାହାକୁ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ପାଇଁ
ନ୍ୟୂନ କରିଅଛ? ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଗୌରବ ଓ
ସମ୍ମାନର ରାଜମୁକୁଟ ପିନ୍ଧାଇଅଛ,
୮ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ତା' ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିଅଛ।"
ଗୀତସଂହିତା ୮:୪-୬

ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ତା'ର ବଶୀଭୂତ
କଲେ, ତାହାହେଲେ ଏପରି କୌଣସି ବିଷୟ ନାହିଁ,
ଯାହାକି ତାହାଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ ନୁହେଁ। କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ଏବେ
ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ଉପରେ ତାହାଙ୍କୁ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରିବା
ଦେଖି ପାରୁନାହୁଁ। ୯ଅତି ଅଳ୍ପ ସମୟ ନିମନ୍ତେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ
ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ରଖା ଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ
ଏବେ ଆମ୍ଭେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ, ସେ ଗୌରବ ଓ ସମ୍ମାନର
ରାଜମୁକୁଟ ପିନ୍ଧିଛନ୍ତି। ଏହାର କାରଣ, ତାହାଙ୍କର ଦୁଃଖଭୋଗ
ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଅଟେ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ହେତୁ ଯୀଶୁ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ।

୧୦ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି। ସମସ୍ତ
ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକ ତାହାଙ୍କ ମହିମା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ। ଅନେକ
(ଲୋକ) ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ଗୌରବରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି
ଏହା ଇଚ୍ଛା କରି ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦୁଃଖଭୋଗ ମାଧ୍ୟମରେ
ସିଦ୍ଧ କଲେ, ତହିଁରେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣର ମାର୍ଗ
ଦେଖାଇଲେ।
୧୧ଯେଣୁ ଯେ ପବିତ୍ର କରନ୍ତି, ଓ ଯେଉଁମାନେ ପବିତ୍ର
ହୁଅନ୍ତି, ଦୁହେଁ ଗୋଟିଏ ପରିବାରର ଅଟନ୍ତି। ଅତଏବ
ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀ ଡାକିବାରେ
ଲଜ୍ଜାବୋଧ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ଯୀଶୁ କୁହନ୍ତି:

୧୨ "ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ମୁଁ ମୋର ଭାଇ(ଓ ଭଉଣୀ)ମାନଙ୍କୁ
ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ କହିବି। ତୁମ୍ଭର ସବୁଲୋକ (ସାଧୁ)
ମାନଙ୍କ ଆଗରେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରଶଂସା ଗାଇବି।"
ଗୀତସଂହିତା ୨୨:୨୨

୧୩ସେ ଆହୁରି କହନ୍ତି:

"ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବି।"
ଯିଶାଇୟ ୮:୧୭

ଓ ସେ କୁହନ୍ତି:

"ମୁଁ ଏହିଠାରେ ଅଛି। ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦିଆ
ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟ ମୋ ସହିତ ଅଛନ୍ତି।"
ଯିଶାଇୟ ୮:୧୮

୧୪ସେହି ସନ୍ତାନମାନେ ରକ୍ତମାଂସ ବିଶିଷ୍ଟ ଶରୀର
ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି। ଅତଏବ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ଭଳି ରକ୍ତ
ମାଂସର ଶରୀର ଧାରଣ କଲେ। ସେପରି କରିବା ଦ୍ୱାରା,
ଯୀଶୁ ମୃତ୍ୟୁ ଶକ୍ତିର ନିଦାନ ଶୟତାନକୁ ବିନଷ୍ଟ କଲେ।
୧୫ମୃତ୍ୟୁ ଭୟରେ ସାରା ଜୀବନ ବନ୍ଧନ ଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ
ଉଦ୍ଧାର କରିବାପାଇଁ ଯୀଶୁ ମାନବରୂପ ଧାରଣ କରି ମୃତ୍ୟୁ
ବରଣ କଲେ। ୧୬କାରଣ ପ୍ରକୃତରେ ଯୀଶୁ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ
ପ୍ରତି ମନଯୋଗୀ ନ ହୋଇ ଅବ୍ରାହାମର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ
ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି। ୧୭ଅତଏବ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସେ
ଆପଣା ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ପରି ହେବାକୁ ପଡ଼ିଲା।
ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବାରେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର
ପାପର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ସାଧନ ପାଇଁ ଦୟାଳୁ ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ
ମହାଯାଜକ ହୁଅନ୍ତି। ୧୮ଯୀଶୁ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇ ଦୁଃଖଭୋଗ
କରିଥିବାରୁ ପରୀକ୍ଷିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା
ନିମନ୍ତେ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି।

ମୋଶାଙ୍କଠାରୁ ଯୀଶୁ ମହାନ

୩ ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ମନ
ଦିଅ। ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ଆମ୍ଭପାଖକୁ ପଠାଇଛନ୍ତି।
ସେ ଆମ୍ଭ ବିଶ୍ୱାସର ମହାଯାଜକ। ମୋ ପବିତ୍ର ଭାଇ(ଓ

ଭଉଣୀ)ମାନେ, ମୁଁ ଏକଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି ଯେ,
ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଛନ୍ତି।
୨ପରମେଶ୍ୱର ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମହାଯାଜକ ସ୍ୱରୂପେ ଆମ୍ଭ ପାଖକୁ
ପଠାଇଛନ୍ତି। ମୋଶାଙ୍କ ପରି ଯୀଶୁ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଥିଲେ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହରେ ଈଶ୍ୱର ଇଚ୍ଛା
କରୁଥିବା ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସେ କଲେ। ୩ଯେତେବେଳେ
ଜଣେ ଲୋକ ଘରଟିଏ ତିଆରି କରେ, ଲୋକେ ଘର
ତୁଳନାରେ ସେହି ଲୋକକୁ ଅଧିକ ସମ୍ମାନ ଦିଅନ୍ତି।
ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏହା ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ। ମୋଶାଙ୍କ ତୁଳନାରେ
ଯୀଶୁ ଅଧିକ ସମ୍ମାନର ଯୋଗ୍ୟ। ୪ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘର କୌଣସି
ଲୋକ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ। ୫କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ବିଷୟ
ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହରେ ମୋଶା ଜଣେ
ସେବକ ରୂପେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଥିଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ଭବିଷ୍ୟତରେ
ଯାହା କିଛି କହିବେ, ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେହି କଥା
କହି ଥିଲେ। ୬କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୁତ୍ର ଭାବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଗୃହର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଥିଲେ। ଆମ୍ଭେ ବିଶ୍ୱାସୀଗଣ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହ ସ୍ୱରୂପ (ପରିବାର) ଅଟୁ। ଯଦି ଆମ୍ଭେ
ସେହି ମହତ୍ ଆଶାର ଅପେକ୍ଷାରେ ଦୃଢ଼ ଓ ଅଟଳ
ରହିବା, ତା'ହେଲେ ଆମ୍ଭ ଅନ୍ତରରେ ପରମେଶ୍ୱର ବାସ
କରିବେ।

ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରି ଚାଲିବା ଥିବା

୭ଅତଏବ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା କୁହନ୍ତି:

"ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ 'ଆଜି' ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ
ଶୁଣ,
୮ ତେବେ ମରୁଭୂମିରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା
ଦିନ ଯେପ୍ରକାର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିଲେ,
ସେପ୍ରକାର ପୂର୍ବପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟ କଠିନ ନ
କର।
୯ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ଧରି ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନେ ମରୁଭୂମିରେ
ମୋର କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡିକ ଦେଖିଲେ। ତଥାପି ସେମାନେ
ମୋ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ପରୀକ୍ଷା ନେଲେ।
୧୦ ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ସେହିଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କ୍ରୁଦ୍ଧ ଥିଲି।
ମୁଁ କହିଥିଲି, ସେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତାଧାରା
ସର୍ବଦା ଭୁଲ ଅଟେ। ସେମାନେ ମୋର ମାର୍ଗ
ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ।
୧୧ ଅତଏବ ମୁଁ କ୍ରୋଧରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି କହିଥିଲି-
'ସେ ଲୋକମାନେ କେବେହେଲେ ମୋର ବିଶ୍ରାମ
ସ୍ଥଳରେ* ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ।'"

ଗୀତସଂହିତା ୯୫:୭-୧୧

୧୨ଅତଏବ ଭାଇ (ଓ ଭଉଣୀ) ମାନେ, ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ
କେହି ପାପ ନ କର, ଅବିଶ୍ୱାସୀ ନ ହୁଅ, ଓ ଜୀବିତ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିମୁଖ ନ ହୁଅ, ଏଥିପାଇଁ ସାବଧାନ
ରୁହ। ୧୩କିନ୍ତୁ ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରତିଦିନ ଉତ୍ସାହିତ କର।
'ଆଜିଦିନ' ରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ମନ ଦିଅ। ପାପର
ଛଳନାପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଲୋଭନରେ ପଡ଼ି ଲୋକେ ଯେପରି ହୃଦୟ
କଠିନ ନ କରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର।
୧୪କାରଣ ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ତୁମ୍ଭର ଯେଉଁ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା,
ତାହା ଯଦି ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଜାୟ ରଖିବ, ତାହାହେଲେ
ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମସ୍ତ ଅଧିକାରରେ ସହଭାଗୀ ହେବ। ୧୫ଏହାହିଁ
ଶାସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ କୁହେ:

"ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ଆଜି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ
ଶୁଣ, ତା'ହେଲେ ଅତୀତରେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିଥିଲ, ସେପରି
ଆପଣା ହୃଦୟ, କଠିନ ନ କର।"

ଗୀତସଂହିତା ୯୫:୭-୮

୧୬ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣି କେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କର
ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିଥିଲେ? ଯେଉଁମାନେ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାରି ଆସିଥିଲେ, ଏମାନେ ସେହି
ଲୋକ ଅଟନ୍ତି। ୧୭ପରମେଶ୍ୱର ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ଧରି କାହା
ପ୍ରତି କ୍ରୋଧ କରିଥିଲେ? ଯେଉଁମାନେ ପାପ କରିଥିଲେ
ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱର କ୍ରୋଧ କରିଥିଲେ। ସେମାନେ
ମରୁଭୂମିରେ ମଲେ। ୧୮ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର କେଉଁ ଲୋକମାନେ
ତାହାଙ୍କର ବିଶ୍ରାମସ୍ଥଳରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି
ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ? ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାର ଅବାଧ୍ୟ ହେଉଥିବା
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେ ଏହା କହିଥିଲେ। ୧୯ଅତଏବ ଆମ୍ଭେ
ଦେଖୁଛୁ ଯେ, ସେମାନେ ନିଜ ଅବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ସେଠାରେ
ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ଅସମର୍ଥ ହେଲେ।

୪ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଶ୍ରାମସ୍ଥଳରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର
ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଥିବା ସ୍ଥଳେ ସୁଦ୍ଧା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
କେହି ଯେପରି ଏଥିରୁ ବଞ୍ଚିତ ନ ହେଉ, ଏଥିପାଇଁ
ସତର୍କତାର ଜୀବନ କାଟିବା ଉଚିତ। ୨କାରଣ ସେମାନଙ୍କ
ନିକଟରେ ଯେପରି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେପରି ସୁସମାଚାର
କୁହାଯାଇଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଶୁଣି ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ
ବିଶ୍ୱାସପୂର୍ବକ ନିଜସ୍ୱ ନ କରିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ
ସୁସମାଚାର ଲାଭଜନକ ହେଲା ନାହିଁ। ୩ଆମ୍ଭେ ବିଶ୍ୱାସୀ
ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ରାମ ସ୍ଥଳରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ
ଅଟୁ। ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱର କହିଅଛନ୍ତି:

"ମୁଁ କ୍ରୋଧରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି କହିଥିଲି- ସେ
ଲୋକମାନେ କେବେହେଲେ ମୋର ବିଶ୍ରାମସ୍ଥଳରେ
ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ।"

ଗୀତସଂହିତା ୯୫:୧୧

ପରମେଶ୍ୱର ଏହା କହିଲେ। କିନ୍ତୁ ଜଗତ ସୃଷ୍ଟି କରିବା
ଦିନଠାରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କାମ ସରି ଯାଇ ଥିଲା। ୪ଶାସ୍ତ୍ରର
କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ପରମେଶ୍ୱର ସପ୍ତାହର ସପ୍ତମ ଦିନ

ବିଶ୍ରାମ ସ୍ଥଳ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି ଥିବା ସ୍ଥଳ।

ବିଷୟରେ କହିଛନ୍ତି: “ସପ୍ତମ ଦିନରେ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜର
ସମସ୍ତ କାମରୁ ବିଶ୍ରାମ ନେଲେ।”* ୫ପରମେଶ୍ୱର ଆଉ
ଏକ ଶାସ୍ତ୍ରରେ କହିଛନ୍ତି: “ସେହି ଲୋକମାନେ କେବେହେଲେ
ମୋର ବିଶ୍ରାମ ସ୍ଥଳରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ।”*
୬ଯେଉଁଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଗରୁ ସୁସମାଚାର ଶୁଣା ଯାଇ
ଥିଲା, ନିଜର ଅବଜ୍ଞା ଯୋଗୁ ସେମାନେ ବିଶ୍ରାମସ୍ଥଳରେ
ପ୍ରବେଶ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏବେ ମଧ୍ୟ କେତେ
ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଶ୍ରାମସ୍ଥଳରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ
ବାକି ଥିବାରୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆଉ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ଦିନ
ଅର୍ଥାତ ‘ଆଜି ଦିନ’* ନିରୂପଣ କଲେ। ୭ଏହି ଦିନଟି
ବିଷୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ବହୁତ ଦିନ ପରେ ଦାଉଦଙ୍କ
ମାଧ୍ୟମରେ କହିଛନ୍ତି। ସେହି ଶାସ୍ତ୍ରରେ, ଆମ୍ଭେ ପୂର୍ବରୁ
କହିଛୁ:

“ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ‘ଆଜି’ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାଣୀ
ଶୁଣିଛ, ତାହାହେଲେ ପୂର୍ବପରି ଆପଣା ହୃଦୟ
କଠିନ ନ କର।”

ଗୀତସଂହିତା, ୯୫:୭-୮

୮ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ ଯେ ଯିହୋଶୂୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ
ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ବିଶ୍ରାମସ୍ଥଳକୁ ନେଇ ଯାଇ ନ ଥିଲେ। ଯଦି ସେ
ନେଇଥାନ୍ତେ, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ବିଶ୍ରାମ ପାଇଁ ଆଉ
ଗୋଟିଏ ଦିନ ‘ଆଜି’ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରି ନ ଥାନ୍ତେ।
୯ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରେ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ
ଲାଗି ସପ୍ତମ ଦିନର ବିଶ୍ରାମ ଭୋଗିବାର ବାକି ଅଛି।
୧୦ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ କାମ ସମାପ୍ତ କଲା ପରେ ବିଶ୍ରାମ
କଲେ। ସେପ୍ରକାର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରି ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା
କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କଲାପରେ ବିଶ୍ରାମ ପାଇଥାଏ। ୧୧ଅତଏବ,
ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେହି ବିଶ୍ରାମ ସ୍ଥଳରେ ପ୍ରବେଶ
କରିବା ପାଇଁ କଠିନ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ନ କରି ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ରାମ ସ୍ଥଳରେ
ପ୍ରବେଶ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପଦାଙ୍କ
ଅନୁସରଣ କରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଯେପରି ପଡି
ନ ଯାଆନ୍ତି; ସେଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯଥାସାଧ୍ୟ ପରିଶ୍ରମ
କରିବା ଆବଶ୍ୟକ।
୧୨ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଜୀବନ୍ତ ଓ କାର୍ଯ୍ୟସାଧକ
ଅଟେ। ତାହାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଯେ କୌଣସି ଦ୍ୱିଧାର ଖଡ୍ଗ
ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଧାରୁଆ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆମ୍ଭ
ପ୍ରାଣ, ଆତ୍ମା, ହାଡ଼ ଓ ମଜ୍ଜାର ସନ୍ଧିସ୍ଥଳ ଭେଦ କରିପାରେ।
ଏହା ହୃଦୟର ଚିନ୍ତା ଓ ଭାବର ବିଚାର କରେ। ୧୩ସମଗ୍ର
ବିଶ୍ୱରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୌଣସି କଥା ଲୁଚି ରହି
ପାରେ ନାହିଁ। ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସବୁ କିଛି ଦେଖି
ପାରନ୍ତି। ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଅନାବୃତ।
ଆମ୍ଭେ କିପରି ଜୀବନଯାପନ କରିଛୁ ତାହାଙ୍କ ଛାମୁରେ
ତହିଁର ହିସାବ ଦେବାକୁ ହେବ।

ଯୀଶୁ ଆମ୍ଭକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି

୧୪ପୁତ୍ର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ରହିବା ପାଇଁ
ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯାଇଛନ୍ତି। ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଆମ୍ଭର ପ୍ରଧାନ
ମହାଯାଜକ। ୧୫ଅତଏବ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସରେ
ଦୃଢ଼ ରହିବା ଉଚିତ। ମହାଯାଜକ ଯୀଶୁ ଆମ୍ଭର ସମସ୍ତ
ଦୁର୍ବଳତା ଜାଣନ୍ତି। ଜଗତରେ ଥିବା ବେଳେ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଭାବରେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲେ। ୧୬ଆମ୍ଭେମାନେ ଉପଯୁକ୍ତ
ସମୟରେ ଦୟା ଓ କୃପାପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଅନୁଗ୍ରହଜନକ ସିଂହାସନ ନିକଟକୁ ଆମ୍ଭର ମହାଯାଜକ
ଯୀଶୁଙ୍କ ସହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭରସାର ସହ ଯାଇପାରିବା।

୫ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯିହୂଦୀ ମହାଯାଜକ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଭିତରୁ
ମନୋନୀତ ହୁଅନ୍ତି। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆପଣା ପାପ
ନିମନ୍ତେ ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ
ସେହି ମହାଯାଜକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି।
୨ଅନ୍ୟଲୋକମାନଙ୍କ ଭଳି ମହାଯାଜକର ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ବଳତା
ରହିଛି, ତେଣୁ ସେ ଅଜ୍ଞାନ ଓ ଭ୍ରାନ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
ସହାନୁଭୂତି ଦେଖାଇବାକୁ ସମର୍ଥ। ୩ମହାଯାଜକ
ଅନ୍ୟଲୋକମାନଙ୍କ ପାପ ନିମନ୍ତେ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରନ୍ତି
କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କର ନିଜର ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ବଳତା ଥିବା ହେତୁରୁ ସେ
ମଧ୍ୟ ନିଜ ପାପ ପାଇଁ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଉଚିତ।
୪ମହାଯାଜକ ହେବା ଏକ ସମ୍ମାନର ବିଷୟ। କିନ୍ତୁ
କେହି ହେଲେ ନିଜେ ଏହି କାମ ପାଇଁ ବାଛେ ନାହିଁ।
ଜଣଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆହୂତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ,
ଯେପରି ହାରୋଣ ଆହୂତ ହୋଇଥିଲେ। ୫ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ
ସେହି ଡ଼କା ହୋଇଥିଲେ। ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେ
ମନୋନୀତ ହୋଇଥିଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ:

“ତୁମ୍ଭେ ମୋର ପୁତ୍ର; ଆଜି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପିତା
ହେଲୁ।”

ଗୀତସଂହିତା ୨:୭

୬ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ (ଶାସ୍ତ୍ରରେ) ପରମେଶ୍ୱର କୁହନ୍ତି:

“ମଲ୍‌କୀସେଦକଙ୍କ ପରି ତୁମ୍ଭେ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଯାଜକ
ଅଟ।”

ଗୀତସଂହିତା ୧୧୦:୪

୭ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜଗତରେ ଥିଲାବେଳେ ଯେ, ତାହାଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ
ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ, ସେହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆକୁଳଭାବରେ
ଅଶ୍ରୁପାତ ସହ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ବିନତି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିଲେ।
ଯେହେତୁ ଯୀଶୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କାମ କରୁଥିଲେ
ଓ ନମ୍ର ଥିଲେ, ତେଣୁ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ
ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ। ୮ଯୀଶୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ।

“ସପ୍ତମ ଦିନରେ ... ନେଲେ।” ଆଦିପୁସ୍ତକ ୨:୨
“ସେହି ଲୋକମାନେ .... ନାହିଁ।” ଗୀତସଂହିତା ୯୫:୧୧
‘ଆଜିଦିନ’ ଏହାର ଅର୍ଥ ‘ଏବେ’ କରିବା।

ତଥାପି ଦୁଃଖଭୋଗ ଦ୍ୱାରା ଆଜ୍ଞା ବହତା ଶିଖିଲେ। ୯ପୁଣି
ଯୀଶୁ ନର୍ଦ୍ଦୋଷ ଥିଲେ। ଅତଏବ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କର
ଆଜ୍ଞା ମାନନ୍ତି ସେମାନେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇପାରବେ।
ପରମେଶ୍ୱର ମଲକୀସେଦକଙ୍କ ଭଳି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମହାଯାଜକ
ରୂପେ ବାଛଲେ।

ପତନ ବରୁଦ୍ଧରେ ସତର୍କବାଣୀ

୧୧ଏ ବଷୟ୍ରେ ଆମ୍ଭର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନେକ କଥା
କହବା ପାଇଁ ଅଛି। କନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅବୁଝା
ହେଉଛ, ଏହାକୁ ବୁଝାଇବା କଷ୍ଟକର। ୧୨ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଯେତିକ ସମୟ ଅତିବାହତ ହୋଇ ଗଲାଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଶିକ୍ଷକ (ଉପଦେଶକ) ହୋଇ ସାରନ୍ତଣି। କନ୍ତୁ ଯାହା ଜଣା
ପଡ଼େ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରାଥମିକ ମୌଳକ ପାଠଗୁଡ଼କୁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ ଜଣେ ଲୋକ ଦରକାର।
ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଦୁଧ ଦରକାର ହେଲା ଭଳ, ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଏବେ ମଧ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଶିକ୍ଷା କରୁଛ। ତୁମ୍ଭେମାନେ କଠିଣ
ଆହାର ଖାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ନାହଁ। ୧୩ଯେ
କେବଳ ଦୁଧ ଖାଇ ବଞ୍ଚେ, ସେ ଶିଶୁପର। ସେ ବ୍ୟକ୍ତ
ଉଚତ ଶିକ୍ଷା କଣ ତାହା ଜାଣିନାହଁ। ସେମାନେ ଭଲ ଓ
ମନ୍ଦର ପାର୍ଥକ୍ୟ ନରୁପଣ କରବା ପାଇଁ ଆତ୍ମିକ ଶିକ୍ଷା
ଗୁଡ଼କ ଲାଭ କରଛନ୍ତ। ୧୪କନ୍ତୁ କଠିଣ ଖାଦ୍ୟ ସେହମାନଙ୍କ
ପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ଶିଶୁପର ବ୍ୟବହାର ବନ୍ଦ କର ଦେଇଛନ୍ତ।
ଏହା ସେହମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମାରେ ବୃଦ୍ଧି
ପାଇଛନ୍ତ।

୬ ଅତଏବ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବଷୟ୍ରେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଶିକ୍ଷାର
ସମାପ୍ତି ଘଟାଇବା ଦରକାର। ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସବୁ
କାର୍ଯ୍ୟ କରବା ଆରମ୍ଭ କରଛୁ, ତହିଁରୁ ପଶ୍ଚାତପଦ ହେବା
ନାହଁ। ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଆମ୍ଭ ଜୀବନ
ଆରମ୍ଭ କରଲୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ମନ୍ଦକର୍ମରୁ ବମୁଖ ହୋଇ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବଶ୍ୱାସ କଲୁ। ୨ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ
ବାପ୍ତିସ୍ମ ବଷୟ୍ରେ, ଲୋକଙ୍କୁ ହସ୍ତାର୍ପଣ କରବା ବଷୟ୍ରେ,
ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେବା ବଷୟ୍ରେ ଓ ଶେଷ ବଚାରର
ବଷୟ୍ରେ ଶିକ୍ଷା ପାଇଥିଲୁ। କନ୍ତୁ ଏବେ ଆମ୍ଭେ ସିଦ୍ଧିଲାଭ
କରବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହେବା ଉଚତ। ୩ହିଁ ଯଦ ପରମେଶ୍ୱର
ଅନୁମତି ଦଅନ୍ତ, ଆମ୍ଭେ ଏପର କରବା।
୪-୬ଲୋକମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାର୍ଗ ଛାଡ ଦେଲା ପରେ
କ'ଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ କେବେ ପରବର୍ତ୍ତିତ
କର ପାରବ? ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟର ଶିକ୍ଷା ପାଇ ସାରଛନ୍ତ
ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା କହୁଛ। ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ କର, ଓ ପବତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ସହଭାଗୀ ହୋଇଛନ୍ତ।
ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଭାବୀ ଜଗତର ମହାନ୍ ଶକ୍ତ ଗୁଡକୁ ଦେଖିଥିଲେ।
ସେମାନେ ତହିଁର ଉତ୍ତମତା ଜୀବନରେ ଉପଲବ୍ଧ କରଛନ୍ତ।
କନ୍ତୁ ତା'ପରେ ମଧ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାର୍ଗ ଛାଡଛନ୍ତ।
ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର କ୍ରୁଶରେ ଚଢ଼ାଇ କଣ୍ଟା
ମାରୁଛନ୍ତ। ସେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ
ଅପମାନତ କରୁଛନ୍ତ।
୭ସେ ଲୋକମାନେ ହେଉଛନ୍ତ ପ୍ରଚୁର ବୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା
କ୍ଷେତ୍ର ସଦୃଶ। କୃଷକ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ
କରବା ନମନ୍ତେ ସେହ କ୍ଷେତ୍ରର ରକ୍ଷଣ ବେକ୍ଷଣ କରେ।
ଯଦ ସେହ କ୍ଷେତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଯୋଗୀ ଫସଲ
ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ତାହା, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଏ।
୮କନ୍ତୁ ଯଦ ସେହ କ୍ଷେତ୍ର କଣ୍ଟା ଓ ଅନାବନା (ବଣୁଆ)
ଘାସ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ତାହେଲେ ତାହା ଅକାମୀ ଅଟେ।
ସେହ ଭୂମି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହୋଇ ଅଭିଶପ୍ତ
ହୁଏ, ଓ ଶେଷରେ ତାହା ଅଗ୍ନି ଦ୍ୱାରା ବନଷ୍ଟ ହେବ।
୯ପ୍ରିୟ ମିତ୍ରଗଣ! ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହ କଥା
କହୁଛୁ। କନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ
ଉତ୍ତମ ବଷୟ ଆଶା କରୁ। ଆମ୍ଭେ ନଶ୍ଚିତ ଯେ
ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରତ୍ରାଣର କଥା ଆମ୍ଭକୁ କହବ। ତୁମ୍ଭେମାନେ
ତାହାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର ଯେଉଁ ପ୍ରେମଭାବ
ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରଛ, ସେହ ଭଲ କାମକୁ ପରମେଶ୍ୱର
ସଦାସର୍ବଦା ମନେ ରଖିବେ। ୧୦ପରମେଶ୍ୱର ହେଉଛନ୍ତ
ନ୍ୟାୟୀ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର
ଚାଲଛ, ଏକଥା ସେ ମନେ ରଖିବେ। ୧୧ଆମ୍ଭେ ଚାହୁଁ ଯେ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବନସାରା ସେହ ଭଳ
କଠୋର ପରଶ୍ରମ କରୁଥାଅ। ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର
ପତ୍ୟାଶିତ ମହତ୍ ବଷୟ ଲାଭ କରବ। ୧୨ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଆଳସ୍ୟପରାୟଣ ନ ହୋଇ ଯେପର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ
ବଷୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପର ହୁଅ, ଏକଥା
ଆମ୍ଭେ ଚାହୁଁ। ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ବଶ୍ୱାସ ଓ ଧୈର୍ଯ୍ୟ
ହେତୁରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଅଧିକାରୀ ହେଉଛନ୍ତ।
୧୩ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ।
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ମହାନ ଲୋକ ଆଉ କେହ
ନାହାଁନ୍ତ। ଅତଏବ ପରମେଶ୍ୱର ନଜ ନାମରେ ଯାହା
ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରଛନ୍ତ, ତାହା ସାଧନା କରବେ ବୋଲ କହଛନ୍ତ।
୧୪ପରମେଶ୍ୱର କହଲେ: "ମୁଁ ଅବଶ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ
କରବ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ଅତିଶୟ ବୃଦ୍ଧି କରବ।"*
୧୫ଅବ୍ରାହାମ ଧୈର୍ଯ୍ୟପୂର୍ବକ ଏହା ଘଟିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା
କଲେ। ଓ ପରେ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାନୁସାରେ
ଫଳପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ।
୧୬ମନୁଷ୍ୟମାନେ ନଜ ଅପେକ୍ଷା ମହତ୍ ଲୋକର ନାମ
ନେଇ ଶପଥ କରଥାନ୍ତ। ଏହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର କଥାର
ସତ୍ୟତା ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବବାଦର ନଷ୍ପତ୍ତି
ହୁଏ। ୧୭ପରମେଶ୍ୱର ନଜ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ସତ୍ୟତା ପ୍ରମାଣିତ
କରବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କଲେ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର
ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ନକଟରେ ପ୍ରମାଣିତ କରବାକୁ ଇଚ୍ଛାକଲେ।
ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ଦେବାକୁ ଚାହିଁଲେ
ଯେ ତାହାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ (ଯୋଜନା)ରେ କୌଣସି ପରବର୍ତ୍ତନ
ଘଟେ ନାହଁ। କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା କହନ୍ତ, ତାହା
ନଶ୍ଚିତ ହେବ ଏବଂ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରବାକୁ ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା
ସହ ଶପଥ ମଧ କରନ୍ତ। ୧୮ଉକ୍ତ ଦୁଇଟି ଯାକ

"ମୁଁ ଅବଶ୍ୟ ... ବୃଦ୍ଧି କରବ।" ଆଦପୁସ୍ତକ ୨୨:୧୭

ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ। ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର କିଛି କହନ୍ତି
ସେ ମିଛ କହି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ପୁଣି କୌଣସି ଶପଥ
କଲାବେଳେ ମଧ୍ୟ ସେ ମିଛ କହି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ। ଅତଏବ
ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ସୁରକ୍ଷା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖକୁ
ଆସିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତ କଥା ସାନ୍ତ୍ୱନା ପ୍ରଦାନ କରେ
ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭରସାରେ ସ୍ଥିର ରହିବା ପାଇଁ ଦୃଢ଼
ଉତ୍ସାହ ପ୍ରଦାନ କରେ। [୧୯]ଆମ୍ଭର ସେହି ଭରସା ଗୋଟିଏ
ଲଙ୍ଗର ଭଳି ନିଶ୍ଚିତ ଓ ସୁଦୃଢ଼। ଏହା ମନ୍ଦିରର ପରଦା
ଆଢୁଆଳରେ ଥିବା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଆମ୍ଭର
ଆତ୍ମାକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖେ। [୨୦]ଯୀଶୁ ଆଗରୁ ସେଠାକୁ ଯାଇ
ସାରିଛନ୍ତି, ଓ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ପଥ ଉନ୍ମୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି।
ମଲକୀସେଦକଙ୍କ ଭଳି ଯୀଶୁ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ମହାଯାଜକ
ଅଟନ୍ତି।

ଯାଜକ ମଲ୍‌କୀସେଦକ

୭ ମଲ୍‌କୀସେଦକ ଶାଲେମର ରାଜା ଥିଲେ, ଓ ସର୍ବୋଚ୍ଚ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଯାଜକ ଥିଲେ। ଅବ୍ରାହାମ ରାଜାମାନଙ୍କୁ
ପରାଜିତ କରି ଫେରିଲାବେଳେ ମଲ୍‌କୀସେଦକ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ
ଦେଖାକଲେ। ସେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ। [୨]ଯୁଦ୍ଧରେ
ଜିତି ଅବ୍ରାହାମ ଯାହା ପାଇଥିଲେ ତା'ର ଏକ ଦଶମାଂଶ
ସେ ମଲ୍‌କୀସେଦକଙ୍କୁ ଦେଲେ। (ମଲ୍‌କୀସେଦକ ନାମର
ଅର୍ଥ: ପ୍ରଥମଟି ହେଉଛି "ଧର୍ମରାଜା" ଓ ଦ୍ୱିତୀୟଟି ହେଲା
"ଶାଲେମର ରାଜା" ଅର୍ଥାତ୍ "ଶାନ୍ତିର ରାଜା"।) [୩]କେହି
ହେଲେ ମଲ୍‌କୀସେଦକଙ୍କ ପିତା କିମ୍ବା ମାତାଙ୍କ ବିଷୟରେ
ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ପୁଣି ସେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛନ୍ତି, ସେ
କେବେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଓ କେବେ ମଲେ ତା'ମଧ୍ୟ
କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ। ମଲ୍‌କୀସେଦକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର
ଭଳି, ଓ ସେ ସଦା ସର୍ବଦା ପାଇଁ ଯାଜକ ହୋଇ
ରହିଛନ୍ତି।
[୪]ମଲ୍‌କୀସେଦକ କେତେ ମହାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି, ଭାବି ଦେଖ।
ମହାନ ପିତା ଅବ୍ରାହାମ ଯୁଦ୍ଧରେ ଯାହା କିଛି ଜିତି ଥିଲେ
ତାର ଏକ ଦଶମାଂଶ ମଲ୍‌କୀସେଦଙ୍କୁ ଦେଲେ। [୫]ବ୍ୟବସ୍ଥା
ଅନୁସାରେ ଲେବୀ ବଂଶର ଯାଜକମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ
ଠାରୁ ଏକଦଶମାଂଶ ପାଇବା କଥା। ଯାଜକମାନେ ଏହି
ଅଂଶ ନିଜଲୋକ (ଯିହୂଦୀ) ମାନଙ୍କଠାରୁ ନେଉଥିଲେ,
ଯଦିଓ ଯାଜକ ଓ ତାହାଙ୍କ ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ
ବଂଶଜ ଅଟନ୍ତି। [୬]ମଲ୍‌କୀସେଦକ ଲେବୀ ବଂଶର ନ
ଥିଲେ। ତଥାପି ସେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ଠାରୁ ଏକଦଶମାଂଶ
ପାଇଲେ। ଓ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଅଧିକାରୀ
ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ। [୭]ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ,
ସାନ ବଡ଼ଠାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ। [୮]ଯାଜକମାନେ
ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଏକଦଶମାଂଶ ପାଆନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ
ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ପରି ବଞ୍ଚି ପରିଶେଷରେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ
କରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ଠାରୁ ଏକଦଶମାଂସ ପାଇଥିବା
ମଲ୍‌କୀସେଦକ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଜୀବିତ।
[୯]ଲେବୀ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଏକଦଶମାଂଶ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି।
କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ କହି ପାରିବା ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଅବ୍ରାହାମ
ମଲ୍‌କୀସେଦକଙ୍କୁ ଦଶମାଂଶ ଦେଲେ, ତା'ର ଅର୍ଥ ଲେବୀ
ମଧ୍ୟ ତାହା ଦେଲେ। [୧୦]ଲେବୀ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜନ୍ମ ନ
ହୋଇଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଅବ୍ରାହାମ ମଲ୍‌କୀସେଦକଙ୍କୁ ଭେଟିବା
ସମୟରେ ଲେବୀ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ଶରୀରରେ
ଥିଲେ।
[୧୧]ଲେବୀ ପରିବାର ବର୍ଗଙ୍କ* ଯାଜକମାନଙ୍କର ପଦ୍ଧତି
ଅନୁଯାୟୀ ଲୋକଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ
ଏହି ଯାଜକ ମାନଙ୍କର ପଦ୍ଧତି ଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଆଧାତ୍ମିକ ଭାବରେ ସିଦ୍ଧ କରା ଯାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ।
ଅତଏବ, ଆଉ ଜଣେ ଯାଜକର ଆସିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା।
ହାରୋଣଙ୍କ ଭଳି ନୁହେଁ ମାତ୍ର ମଲ୍‌କୀସେଦକଙ୍କ ଭଳି
ଆଉ ଜଣେ ଯାଜକର ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା। [୧୨]ଯେତେବେଳେ
ଯାଜକର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ମଧ୍ୟ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ। [୧୩]ଆମ୍ଭେ ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ କହୁଛୁ। ସେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀର
ଲୋକ ଥିଲେ। ସେହି ଗୋଷ୍ଠୀର କେହି କେବେ ହେଲେ
ଆଗରୁ ଯାଜକ ଭାବେ ବେଦୀ* ରେ ସେବା କରି ନ
ଥିଲେ। [୧୪]କାରଣ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ
ଯିହୂଦାଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ଜାତ। ମାତ୍ର ସେହି ଗୋଷ୍ଠୀର
ଯାଜକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ମୋଶା କହିନାହାଁନ୍ତି।

ଯୀଶୁ ମଲ୍‌କୀସେଦକଙ୍କ ଭଳି ଜଣେ ଯାଜକ

[୧୫]ଏହି କଥା ଗୁଡ଼ିକ ଅଧିକ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ,
ମଲ୍‌କୀସେଦକଙ୍କ ଭଳି ଆଉ ଜଣେ ଯାଜକ ଅଛନ୍ତି।
[୧୬]ସେ କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠୀର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଯାଜକ ହୋଇ
ନ ଥିଲେ। ବରଂ ଅକ୍ଷୟ ଜୀବନର ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ
ଯାଜକ ହେଲେ। [୧୭]ଶାସ୍ତ୍ରରେ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇଛି:
"ତୁମ୍ଭେ ମଲ୍‌କୀସେଦକଙ୍କ ଭଳି ଜଣେ ଅନନ୍ତକାଳୀନ
ଯାଜକ ଅଟ।"*
[୧୮]ପୂର୍ବ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦୁର୍ବଳ ଓ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଥିବାରୁ ଲୋପ
କରି ଦିଆ ହେଲା। [୧୯]ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା କୌଣସି ବିଷୟ
ସିଦ୍ଧ କରି ନ ଥିଲା। ଏବେ ଆମ୍ଭକୁ ମିଳିଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠତର
ଭରସାରେ ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ପାରିବା।
[୨୦]ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମହାଯାଜକ କଲାବେଳେ, ପରମେଶ୍ୱର
ଯେଉଁ ଶପଥ କରିଥିଲେ, ଏହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ।
ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟମାନେ ଯାଜକ ହୋଇଥିଲେ,
ସେତେବେଳେ କୌଣସି ଶପଥ ହୋଇ ନ ଥିଲା। [୨୧]କିନ୍ତୁ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶପଥ କରିଥିବା ହେତୁରୁ ଯୀଶୁ ଯାଜକ
ହୋଇଥିଲେ। ପରମେଶ୍ୱର କହିଥିଲେ:

ଲେବୀ ପରିବାର ବର୍ଗ ଯାକୁବଙ୍କର ବାରଜଣ ପୁତ୍ରଙ୍କ ନାମରେ ନାମିତ, ଇହୁଦୀମାନଙ୍କର ବାରଟି 'ଜନଜାତି' ଭିତରୁ ଗୋଟିଏ।

ବେଦୀ ପଥରର ଚବୁତରା, ଯେଉଁଠାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସମର୍ପିତ ବଳିକୁ ପୋଡା ଯାଏ।

"ତୁମ୍ଭେ ... ଯାଜକ ଅଟ।" ଗୀତସଂହିତା ୧୧୦:୪

“ପ୍ରଭୁ ଶପଥ କରଛନ୍ତ ଓ ସେ ନଜ ନର୍ଣ୍ଣୟ
ପରବର୍ତ୍ତନ କରବେ ନାହିଁ, ‘ତୁମ୍ଭେ ଅନନ୍ତକାଳୀନ
ଯାଜକ ଅଛ।’”

ଗୀତସଂହତା ୧୧୦-୪

୨୨ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଲା ଯେ ସେହ ପ୍ରକାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ନଜଲୋକଙ୍କ ସହତ କରଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ନୟମର ଯୀଶୁ
ହେଉଛନ୍ତ ଜଣେ ଜାମିନ୍‌ଦାର।
୨୩ଆହୁର ମଧ ଯେତେବେଳେ ସେହ ଅନ୍ୟ ଯାଜକମାନେ
ମରଗଲେ, ସେମାନେ ଆଉ ଯାଜକ ହୋଇ ରହ ପାରଲେ
ନାହିଁ। ଏଥିପାଇଁ ସେହ ଯାଜକମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଅନେକ
ସେଠାରେ ଥିଲେ। ୨୪କନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଅମର। ସେ କେବେହେଲେ
ଯାଜକ ସେବାରୁ ଅବ୍ୟାହିତ ହେବେ ନାହିଁ। ୨୫ଅତଏବ
ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଧମରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖକୁ
ଆସନ୍ତ, ସେମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ପରତ୍ରାଣ ଦେଇ ପାରବେ। ସେ
ନତ୍ୟ ଜୀବତ ହେବାରୁ, ଲୋକେ ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ପାଖକୁ ଆସିବେ, ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ସାହାଯ୍ୟ କର
ପାରବେ।
୨୬ଅତଏବ, ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଭଳ ମହାଯାଜକ ଆମ୍ଭର
ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା। ସେ ପବତ୍ର, ତାହାଙ୍କଠାରେ କୌଣସି
ପାପ ନାହିଁ। ସେ ପବତ୍ର ଓ ପାପୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବତ
ନୁହିଁନ୍ତ। ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗଠାରୁ ମଧ ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନକୁ ନଆ
ଯାଇଛ। ୨୭ସେ ଅନ୍ୟ ଯାଜକମାନଙ୍କ ଭଳ ନୁହିଁନ୍ତ। ଅନ୍ୟ
ଯାଜକମାନେ ପ୍ରତିଦନ ବଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରବା ଆବଶ୍ୟକ
ଥିଲା। ପ୍ରଥମେ ନଜ ପାଇଁ ଓ ପରେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ
ପାପ ଲାଗି ସେମାନଙ୍କୁ ବଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରବାକୁ ପଡୁଥିଲା।
କନ୍ତୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଏହା କରବାକୁ ପଡ଼ ନାହିଁ। ଯୀଶୁ ଚରକାଳ
ନମନ୍ତେ ଏକାଥରକେ ବଳୀକୃତ ହେଲେ। ସେ ନଜକୁ
ସମର୍ପି ଦେଲେ। ୨୮ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦୁର୍ବଳତା ବଶିଷ୍ଟ ମନୁଷ୍ୟକୁ
ମହାଯାଜକ ପଦରେ ନଯୁକ୍ତ କରେ। ପରମେଶ୍ୱର ଯେଉଁ
ଶପଥ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରେ କରଥିଲେ, ତଦ୍ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ପୁତ୍ର ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହାଯାଜକ ପଦରେ ନଯୁକ୍ତ
ପାଇଲେ।

ଯୀଶୁ ଆମ୍ଭର ମହାଯାଜକ

୮ ଆମ୍ଭେ ଯାହା କଛ କହୁଛୁ, ତାର ସାର ମର୍ମ ହେଲା
ଯେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏଭଳ ଜଣେ ମହାଯାଜକ
ଅଛନ୍ତ, ଯେ ସ୍ୱର୍ଗର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଂହାସନର ଦକ୍ଷିଣ
ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବସି ଅଛନ୍ତ। ୨ଆମ୍ଭର ମହାଯାଜକ ମହା ପବତ୍ର
ସ୍ଥାନ* ରେ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତ। ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ
ହସ୍ତ ନର୍ମିତ ସ୍ଥାନରେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ନର୍ମିତ ସେହ ଉପାସନା ସ୍ଥଳରେ ସେବା କରନ୍ତ।
୩ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦାନ ଓ ବଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରବା
ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହାଯାଜକଙ୍କର କାମ ଅଟେ। ଅତଏବ ଆମ୍ଭର
ମହାଯାଜକ ମଧ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ କଛ ଉତ୍ସର୍ଗ କରବା
କଥା। ୪ଯଦ ଆମ୍ଭର ମହାଯାଜକ ପୃଥିବୀରେ ଏବେ
ଜୀବତ ଥାଆନ୍ତେ, ତା’ହେଲେ ସେ ଯାଜକ ହୋଇ ପାର
ନ ଥାନ୍ତେ। ମୋର କହବାର କାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ
ବଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଥିବା ଯାଜକମାନେ ଅଛନ୍ତ। ୫ଏହ
ଯାଜକମାନେ ଯେଉଁ କାମ କରନ୍ତ, ତାହା ପ୍ରକୃତରେ
ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥିବା କାମ ଗୁଡକର ଛାୟା ଓ ନମୁନା ମାତ୍ର।
ସେଥିପାଇଁ ମୋଶା ତମ୍ବୁ* ନର୍ମାଣ କରବାକୁ ଗଲାବେଳେ
ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ଚେତାବନୀ ଦେଇ କହଥିଲେ: “ପର୍ବତ
ଉପରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ନମୁନା ଦେଖାଇ ଥିଲ,
ତଦନୁସାରେ ସମସ୍ତ ନର୍ମାଣ କର।”* ୬କନ୍ତୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ
ଯେଉଁ କାମ କରବାକୁ ଦଆ ହୋଇଛ ତାହା ସେହ
ଯାଜକମାନଙ୍କ କାମଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର। ସେପ୍ରକାରେ,
ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଧମରେ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ଲୋକଙ୍କ
ପ୍ରତି କରଥିବା ନୂତନ ଚୁକ୍ତ ପୁରାତନ ଚୁକ୍ତ ଅପେକ୍ଷା
ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଅଟେ। ଏହ ନୂତନଚୁକ୍ତ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଉତ୍ତମ
ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସମ୍ବଳତ ଅଟେ।
୭ଯଦ ପ୍ରଥମ ଚୁକ୍ତରେ କୌଣସି ଦୋଷ ନଥାନ୍ତା
ତାହେଲେ ସେଠାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଚୁକ୍ତର ଆବଶ୍ୟକତା ନ
ଥାନ୍ତା। ୮କନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରେ ତ୍ରୁଟି
ଦେଖିଲେ। ପରମେଶ୍ୱର କହଲେ:

“ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତ, ସମୟ ଆସୁଛ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ
ଇସ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ଓ ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ
ସହତ ନୂତନ ଚୁକ୍ତ କରବ।
୯ ତାହାଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ସହତ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଚୁକ୍ତ
କରଥିଲୁ ସେ ଅନୁସାରେ ହେବ ନାହିଁ। ସେହ
ଚୁକ୍ତ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ହାତ ଧରଲା ବେଳେ ଓ
ମିସର ଦେଶରୁ ଆଣିଥିଲା ବେଳେ କର ଥିଲ।
ପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତ: ମୁଁ ଦେଇଥିବା ଚୁକ୍ତ ସେମାନେ
ପାଳନ କରବା ବନ୍ଦ କର ଦେଲେ, ଓ ମୁଁ ନଜକୁ
ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ଆଣିଲ।
୧୦ ଏହ ନୂତନ ଚୁକ୍ତଟି ମୁଁ ଇସ୍ରାୟେଲର ଲୋକଙ୍କ
ସହତ କରବ, ଏହ ଚୁକ୍ତଟି ମୁଁ ଭବଷ୍ୟତରେ
କରବ ପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତ: ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ
ଆପଣା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେବ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ
ସେହସବୁ ଲେଖିବ। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର
ହେବ, ଓ ସେମାନେ ମୋର ଲୋକ ହେବେ।
୧୧ ଏହାପରେ ପୁନର୍ବାର କେହ ନଜ ଭାଇ ବା
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ୟଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବ ନାହିଁ
କମ୍ବା ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜାଣିବା ନମନ୍ତେ କଛ କହବା
ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ନାହିଁ, କାହିଁକ? କାରଣ ସାନଠାରୁ
ବଡ଼ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମୋତେ ଜାଣିବେ।

ପବତ୍ର ସ୍ଥାନ ଆଧାତ୍ମିକ ସ୍ଥାନ, ଯେଉଁଠାରେ ପରମେଶ୍ୱର ରହ ପୂଜିତ ହୁଅନ୍ତ।

ତମ୍ବୁ ଯାହାଭିତରେ ନଜଲୋକଙ୍କ ସହତ ପରମେଶ୍ୱର ରହଥିଲେ ଓ ଯିହୂଦୀ ଯାଜକମାନେ ଉପାସନା କରଥିଲେ। ଏହାକୁ ଆବାସ ତମ୍ବୁ କୁହାଯାଏ।

“ପର୍ବତ ... ନର୍ମାଣ କର।” ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ ୨୫:୪୦

[୧୨] ଓ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ କରିଥିବା ଦୋଷ ସବୁ ମୁଁ କ୍ଷମା
କରିଦେବି, ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ଆଉ
ଅଧିକ ମନେ ରଖିବି ନାହିଁ।”

ଯିରିମିୟ ୩୧:୩୧-୩୪

[୧୩]ପରମେଶ୍ୱର ଏହାକୁ ନୂତନ ଚୁକ୍ତି ବୋଲି କହି,
ପ୍ରଥମ ଚୁକ୍ତିଟିକୁ ପୁରାତନ ଚୁକ୍ତି କରି ଅଛନ୍ତି। ଯେଉଁ
ବିଷୟସବୁ ପୁରାତନ ଓ ଅକାମୀ ହୋଇଯାଇଛି, ତାହା
ଅତିଶୀଘ୍ର ଲୋପ ପାଇ ଯିବ।

ପୁରାତନ ଚୁକ୍ତିର ଉପାସନା

୯ ପ୍ରଥମଚୁକ୍ତିରେ ଉପାସନାର ନିୟମାବଳୀ ଥିଲା। ଏନିମନ୍ତେ
ମଣିଷ ନିର୍ମିତ ଗୋଟିଏ ଉପାସନା ଗୃହ ମଧ୍ୟ ଥିଲା।
[୨]ଏହି ସ୍ଥାନଟି ଗୋଟିଏ ତମ୍ବୁ ଭିତରେ ଥିଲା। ଏହି ତମ୍ବୁର
ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ ଦୀପ, ମେଜ ଓ ତହିଁ ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ
ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ରୋଟୀ ଥିଲା। ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ‘ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ’
ବୋଲି କୁହା ଯାଇଥିଲା। [୩]ଦ୍ୱିତୀୟ ପରଦା ପଛ ପଟରେ
ଯେଉଁ ବଖରାଟି ଥିଲା ତାହାକୁ ‘ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ’*
କୁହାଯାଉଥିଲା। [୪]ଏଠାରେ ସୁଗନ୍ଧିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ପୋଡ଼ିବା ପାଇଁ
ଗୋଟିଏ ସୁନାର ବେଦୀ ଥିଲା। ‘ପୁରାତନ ଚୁକ୍ତି’* ଗୋଟିଏ
ପବିତ୍ର ବାକସ୍ ଭିତରେ ଥିଲା। ବାକସ୍ ସୁନାରେ ତିଆରି
ହୋଇ ଥିଲା। ସେହି ବାକସ୍ ଭିତରେ ସୁନାରେ ତିଆରି
ମାନ୍ନା* ରଖାହୋଇ ଥିବା ଗୋଟିଏ ପାତ୍ର ଥିଲା। ହାରୋଣର
ବାଡ଼ିଟି (ଯେଉଁବାଡ଼ି ଉପରେ ନୂଆ ହୋଇ ପତ୍ର କଅଁଳି
ଥିଲା) ମଧ୍ୟ ଥିଲା। ସେହି ବାକସ୍‌ରେ ପୁରାତନ ଚୁକ୍ତିର
ଦଶଆଜ୍ଞା ଲେଖାଥିବା ପ୍ରସ୍ତର ଫଳକମାନ ମଧ୍ୟ ଥିଲା।
[୫]ବାକ୍‌ସ ଉପରେ କିରୁବ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଗଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ମହିମା ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରୁଥିଲେ। ଏମାନେ ‘ଦୟାର ଆସନ’*
ରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ଏବେ ବିସ୍ତାର ପୂର୍ବକ
ସେ ବିଷୟରେ କହି ପାରିବୁ ନାହିଁ।

[୬]ମୋର କହିବା ଅନୁଯାୟୀ ସେହି ତମ୍ବୁରେ ସମସ୍ତ
କିଛି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖା ଯାଇ ଥିଲା। ଯାଜକମାନେ
ଉପାସନା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଲାଗି ପ୍ରଥମ ବଖରାଟିକୁ ପ୍ରତିଦିନ
ଯାଆନ୍ତି। [୭]କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ବଖରା ଭିତରକୁ କେବଳ
ବର୍ଷରେ ଥରେ ମହାଯାଜକ ଯାଇ ପାରୁ ଥିଲେ। ମହାଯାଜକ
ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାର ରକ୍ତ ନ ନେଇ କଦାପି ସେଠାରେ
ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ଯାଜକ ନିଜର ଲୋକମାନଙ୍କ
ଅଜ୍ଞାନକୃତ ପାପ ନିମନ୍ତେ ସେହି ରକ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ
ଅର୍ପଣ କରୁ ଥିଲେ। [୮]ଏତଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଆମ୍ଭକୁ ଏହି
ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରଥମ ବଖରାଟି ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅତିପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ପଥ ଖୋଲା
ହୋଇ ନାହିଁ। [୯]ଏହା ଆଜି ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ଉଦାହାରଣ
ସ୍ୱରୂପ। ଏହା ସୂଚାଇ ଦିଏ ଯେ, ଯେଉଁ ଦାନ ଓ
ବଳିଗୁଡ଼ିକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯାଏ, ତଦ୍ୱାରା ଉପାସକ
ପାପରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧୌତ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ। ଉକ୍ତ ବଳି
ହେତୁ ସେ ସିଦ୍ଧିଲାଭ କରିପାରେ ନାହିଁ। [୧୦]ସେଗୁଡ଼ିକ
ଖାଦ୍ୟ, ପେୟ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଶୌଚକ୍ରିୟା କେବଳ
ଶାରୀରିକ ବିଧିବିଧାନ ଅଟେ, ଏତଦ୍ୱାରା ହୃଦୟର ପରିବର୍ତ୍ତନ
ହୁଏ ନାହିଁ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନୂତନ ଚୁକ୍ତିର ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ସବୁ ନିୟମ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ।

ନୂତନ ଚୁକ୍ତିର ଉପାସନା

[୧୧]କିନ୍ତୁ ଏବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମହାଯାଜକ ରୂପେ ଆସି ଅଛନ୍ତି।
ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି ଆମ୍ଭପାଖରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ
ବିଷୟର ମହାଯାଜକ। କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଅନ୍ୟ ଯାଜକମାନଙ୍କ
ଭଳି ତମ୍ବୁରେ ଆପଣା ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ
ତାହା ଅପେକ୍ଷା ମହତ୍ତର ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥଳରେ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ
କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ସ୍ଥାନଟି ମଣିଷମାନେ ତିଆରି କରି
ନାହାଁନ୍ତି। [୧୨]ଏହି ସ୍ଥାନଟି ଏହି ଜଗତର ନୁହେଁ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ
ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଛେଳି ବା ଗୋବତ୍ସର ରକ୍ତ ନୁହେଁ,
ମାତ୍ର ନିଜ ରକ୍ତ ଘେନି ଏକାଥରକେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଓ
ସବୁ ଦିନ ପାଇଁ ଆମ୍ଭକୁ ମୁକ୍ତି ଦାନ କଲେ।

[୧୩]ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଉପାସନାସ୍ଥଳରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା
ନିମନ୍ତେ ଆଉ ପବିତ୍ର ନୁହଁନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଛେଳି,
ବଳଦର ରକ୍ତ ଓ ଗାଈର ପାଉଁଶ ଛିଞ୍ଚା ଯାଇ ଥିଲା।
ସେହି ରକ୍ତ ଓ ପାଉଁଶ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ(କେବଳ)
ଶରୀରକୁ ପୁନର୍ବାର ପବିତ୍ର କରୁ ଥିଲା। [୧୪]ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ରକ୍ତ ବହୁତ କିଛି ଅଧିକ କରି ପାରେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ
ଅନନ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆପଣାକୁ ନିଖୁନ୍ତ ବଳିସ୍ୱରୂପେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ। ତାହାଙ୍କର ରକ୍ତ, ଆମ୍ଭର
ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟରୁ ଆମ୍ଭକୁ ଧୋଇ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଶୁଚି କରି
ଦେବ। ତାହାଙ୍କର ରକ୍ତ ଆମ୍ଭ ହୃଦୟକୁ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର
କରିବ। ଆମ୍ଭେ ପବିତ୍ର (ଶୁଦ୍ଧ) ହୋଇ ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର
ସେବା କରିପାରିବା। [୧୫]ଅତଏବ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରୁ
ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଗୋଟିଏ ନୂତନଚୁକ୍ତି ଆଣିଲେ। ଏହି ନୂତନ
ଚୁକ୍ତିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆହୂତ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଅଧିକାରୀ
ହେବେ। ସେମାନେ ଅନନ୍ତକାଳ ଏହି ଅଧିକାର ଭୋଗ
କରିବେ। କାରଣ ପ୍ରଥମ ଚୁକ୍ତି କାଳରେ ଲୋକମାନେ
ଯେଉଁ ପାପସବୁ କରିଥିଲେ, ତହିଁର ପ୍ରତିଦାନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ
ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ।

‘ମହା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ’ ଯେଉଁଠାରେ ପରମେଶ୍ୱର ମହାଯାଜକ ସହିତ ଦେଖା କରନ୍ତି।

ପୁରାତନ ଚୁକ୍ତି ସୁନା ଛାଉଣୀ ହୋଇଥିବା କାଠ ବାକସ୍ ଭିତରେ ଦୁଇଟି ଫଳକ ପଥରରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ (ବ୍ୟବସ୍ଥା) ଲେଖା ହୋଇଥିଲା।

ମାନ୍ନା ମରୁଭୂମିରେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇ ଥିବା ଖାଦ୍ୟ।

‘ଦୟାର ଆସନ’ ବାକ୍‌ସରେ ଚୁକ୍ତି ରଖା ଯାଇଥିବା ଜାଗାର, ଠିକ ବାକ୍‌ସ ଉପର ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ ମହାଯାଜକ କୌଣସି ପଶୁର ରକ୍ତ, ବର୍ଷକରେ ଥରେ ପୂଜା ଭାବେ ଲୋକଙ୍କର ପାପ ପାଇଁ ସମର୍ପଣ କରେ।

୧୬ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେ
ସେ ଗୋଟିଏ ଉଇଲ୍ ଛାଡ଼ି ଯାଏ। କିନ୍ତୁ ଲୋକେ ସେହି
ଲୋକଜଣକର ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ଉଚିତ। ୧୭ଚୁକ୍ତି
ଲେଖିଥିବା ଲୋକ ଯଦି ଜୀବିତ, ତାହେଲେ ସେହି
ଉଇଲ୍‌ଟି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ। ମଣିଷଟି
ମରିଗଲା ପରେ ଯାଇ ଉଇଲ୍‌ଟି ଲାଗୁ ହୋଇ ପାରିବ।
୧୮ପରମେଶ୍ୱର ଓ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଥମ
ଚୁକ୍ତି ଠିକ ସେହିଭଳି। ପ୍ରଥମ ଚୁକ୍ତି ମଧ୍ୟ ରକ୍ତଦ୍ୱାରା
କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା। ୧୯ପ୍ରଥମରେ, ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଈଶ୍ୱରୀୟ ଆଜ୍ଞା ମୋଶା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ। ତା'ପରେ
ମୋଶା ବାଛୁରୀଗୁଡ଼ିକର ରକ୍ତ ସହିତ ଜଳ ମିଶାଇଲେ।
ତା'ପରେ ସେ ଲାଲ (ଉଲ) ଓ ଏସୋବର ଡାଳଟିଏ
ନେଇ ଜଳ ମିଶ୍ରିତ ରକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକ ତଥା ସବୁଲୋକଙ୍କ
ଉପରେ ଛିଞ୍ଚିଲେ। ୨୦ତା'ପରେ ମୋଶା କହିଲେ,
"ଯେଉଁଚୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରିବା
ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି, ସେହି ଚୁକ୍ତିର ରକ୍ତ ଏହି।"
୨୧ମୋଶା ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁ ଉପରେ ସେହି ରକ୍ତ ଛିଞ୍ଚିଲେ।
ଉପାସନା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ
ଉପରେ ମଧ୍ୟ ସେ ସେହି ରକ୍ତ ଛିଞ୍ଚିଲେ। ୨୨ବ୍ୟବସ୍ଥା
କୁହେ ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇ
ପାରିବ। ଓ ବିନା ରକ୍ତରେ ପାପଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ଷମା କରା ଯାଇ
ପାରିବ ନାହିଁ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବଳିଦାନ ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ଧୋଇ ଦିଏ

୨୩ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତିକୃତିଗୁଡ଼ିକ ପଶୁବଳି ଦ୍ୱାରା
ଶୁଦ୍ଧ(ପବିତ୍ର) କରା ଯାଏ। କିନ୍ତୁ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ବିଷୟରେ ଶୁଦ୍ଧତା
ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଭଲ ବଳି ଦରକାର। ୨୪ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମହାପବିତ୍ର
ସ୍ଥାନ ଭିତରକୁ ଗଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ମନୁଷ୍ୟ ହସ୍ତନିର୍ମିତ
ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ ନାହିଁ। ଏହି ପରମ ପବିତ୍ର
ସ୍ଥାନଟି ପ୍ରକୃତ ସ୍ଥାନର ପ୍ରତିକୃତି ମାତ୍ର। ଯୀଶୁ ସ୍ୱର୍ଗ
ଭିତରକୁ ଗଲେ। ୨୫ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭକୁ ସାହାଯ୍ୟ
କରିବା ପାଇଁ ସେଠାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଗରେ ଅଛନ୍ତି।
ମହାଯାଜକ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ବର୍ଷକୁ ଥରେ ମାତ୍ର
ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି। ପୁଣି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ରକ୍ତ
ନେଇ ଯାଆନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଭଳି ନିଜର ରକ୍ତ
ସମର୍ପଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ମହାଯାଜକ ଯେପରି ଥରକୁ ଥର
ରକ୍ତ ସମର୍ପଣ କରନ୍ତି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜକୁ ସେଭଳି ଥରକୁ ଥର
ସମର୍ପଣ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପ୍ରବେଶ କରି ନ ଥିଲେ।
୨୬ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜକୁ ଅନେକ ଥର ସମର୍ପଣ କରି
ଥାଆନ୍ତେ, ତା'ହେଲେ ଜଗତ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ଦିନ ଠାରୁ
ତାହାଙ୍କୁ ଅନେକ ଥର ଯାତନା ସହିବାକୁ ପଡ଼ିଥାନ୍ତା। କିନ୍ତୁ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଥରେ ମାତ୍ର ଆସିଲେ ଓ ନିଜକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ।
ଯୁଗାନ୍ତ ସମୟରେ ଆପଣାକୁ ବଳିରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା
ଦ୍ୱାରା ଯୀଶୁ ସମସ୍ତ ପାପ ହରଣ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ।
୨୭ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଥରେ ମରିବା ଦରକାର। ଜଣେ
ମଲାପରେ ତାହାର ବିଚାର ହୁଏ। ୨୮ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଥରେ ବଳି
ଭାବରେ ସମର୍ପିତ ହେଲେ, ଯେପରି ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର
ପାପ ଦୂର କରି ପାରିବେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ଲୋକମାନଙ୍କର
ପାପ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ
ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଥିବେ, ସେମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ଆସିବେ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ବଳିଦାନ ଆମ୍ଭକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ

୧୦ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆମ୍ଭକୁ ଭବିଷ୍ୟରେ ଘଟିବାକୁ ଥିବା
ଉତ୍ତମ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଚିତ୍ର ପ୍ରଦାନ
କରେ। ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରକୃତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଚିତ୍ର
ନୁହେଁ। ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମାନ ବଳି ଗୁଡ଼ିକୁ
ପ୍ରତିବର୍ଷ ସମର୍ପଣ କରିବା ପାଇଁ କୁହେ। ଯେଉଁଲୋକମାନେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବା ପାଇଁ ଆସନ୍ତି, ସେହି
ବଳି ସମର୍ପଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଚାଲିଥାନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା
କେବେହେଲେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସିଦ୍ଧ କରି ନ
ଥାଏ। ୨ଯଦି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସିଦ୍ଧ କରିଥାନ୍ତା
ତା'ହେଲେ ସେହି ବଳି ଗୁଡ଼ିକ ବନ୍ଦ ହୋଇ ଯାଇ
ସାରିଥାଆନ୍ତା। ସେହି ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ପାପରୁ ଶୁଦ୍ଧ
ହୋଇ ଯାଇ ସାରିଥାନ୍ତେ। ସେମାନେ ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ନିଜ
ପାପ ପାଇଁ ନିଜକୁ ଦୋଷୀ ଅନୁଭବ କରୁ ନ ଥାନ୍ତେ।
କିନ୍ତୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କଦାପି ତାହା କରି ପାରିବ ନାହିଁ।
୩ସେମାନେ ଯେଉଁ ବଳି ଗୁଡ଼ିକ ଦିଅନ୍ତି, ତାହା ପ୍ରତିବର୍ଷ
ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଗୁଡ଼ିକ ସ୍ମରଣ କରାଇ
ଦିଏ। ୪ଏହାର କାରଣ ହେଲା ଯେ, ବଳଦମାନଙ୍କ ଓ
ଛେଳିମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ପାପ ହରଣ କରିବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ
ନୁହନ୍ତି।
୫ଅତଏବ ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସଂସାରକୁ ଆସିଲେ
ସେ କହିଲେ:

"ତୁମ୍ଭେ ବଳି ଓ ସମର୍ପଣ ଚାହିଁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ
ମୋ ପାଇଁ ଶରୀରଟିଏ ନିର୍ମାଣ କରିଛ,
୬ ହୋମବଳି ଓ ପାପାର୍ଥକ ବଳିରେ ତୁମ୍ଭେ ଖୁସି ହୁଅ
ନାହିଁ। ବଳି ଦ୍ୱାରା ପାପହରଣ କଥାରେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ
ଖୁସି ନୁହଁ।
୭ ତା'ପରେ ମୁଁ କହିଲି: 'ପରମେଶ୍ୱର ମୁଁ ଅଛି
ଏଠାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା (ବିଧାନ) ପୁସ୍ତକରେ ମୋ ବିଷୟରେ
ଲେଖା ଅଛି। ତୁମ୍ଭେ ଚାହିଁ ଥିବା କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମୁଁ
କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛି।'"

ଗୀତସଂହିତା ୪୦:୬-୮

୮ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ସେ ପ୍ରଥମେ କହିଥିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ବଳି ଓ
ନୈବେଦ୍ୟମାନ ଚାହିଁ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ହୋମବଳି ଦ୍ୱାରା ବା
ପାପହରଣ ହେବା ପାଇଁ ଦିଆଯାଉଥିବା ବଳିଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା
ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅ ନାହିଁ।" (ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଜ୍ଞାଦିଏ ଏହି ବଳିଦାନ
ପାଇଁ।) ୯ତା'ପରେ ସେ କହିଲେ "ପରମେଶ୍ୱର, ମୁଁ
ଏଠାରେ ଅଛି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ଚାହୁଁଥିବା କାମ କରିବା ପାଇଁ
ଆସିଛି।" ଅତଏବ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ବଳିଦାନ
ପ୍ରଥା ସମାପ୍ତ କରି ନୂତନପ୍ରଥା ଆରମ୍ଭ କରିଲେ। ୧୦ପରମେଶ୍ୱର
ଚାହୁଁଥିବା କର୍ମମାନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କଲେ। ଓ ଏହା ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କ

ଶରୀରର ବଳିଦାନ ହେତୁ ଆମ୍ଭେ ପବିତ୍ର ହେଲୁ। ଯୀଶୁ
ସବୁଦିନ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ହେଲା ଭଳି ଥରେମାତ୍ର ସେହି
ବଳିଦାନ କଲେ।
୧୧ଯାଜକମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ଠିଆ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର
ଧାର୍ମିକ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି। ସେହି, ସମାନ ବଳିଗୁଡ଼ିକ
ସେମାନେ ବାରମ୍ବାର ସମର୍ପଣ କରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସେହିଭଳି
ବଳି କେବେହେଲେ ପାପହରଣ କରି ପାରେ ନାହିଁ।
୧୨ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପାପଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଥରେ ମାତ୍ର ବଳିଦାନ ରୂପେ
ସମର୍ପିତ କରି ଥିଲେ, ଓ ସେହି ବଳିଦାନ ସବୁଦିନ ପାଇଁ
ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଅଟେ। ୧୩ତା’ପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଡାହାଣ
ପଟେ ବସିଲେ। ସେଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏବେ ନିଜ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ,
ତାହାଙ୍କ ଶକ୍ତି ତଳେ ରହିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଛନ୍ତି।
୧୪ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ବଳିଦାନ ଦ୍ୱାରା ଯୀଶୁ ନିଜଲୋକମାନଙ୍କୁ
ସର୍ବଦା ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସିଦ୍ଧ କରିଦେଲେ। ସେହି ଲୋକମାନେ
ପବିତ୍ର କରା ଯାଇଛନ୍ତି।
୧୫ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭକୁ ଏହା ବିଷୟରେ କୁହନ୍ତି।
ପ୍ରଥମରେ ସେ କୁହନ୍ତି:

୧୬ “ପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ଭବିଷ୍ୟତରେ ମୋ ଲୋକମାନଙ୍କ
ସହିତ ମୁଁ ଏହି ଚୁକ୍ତି କରିବି। ମୁଁ ମୋ ନିୟମ(ବ୍ୟବସ୍ଥା)
ଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ରଖିବି। ମୁଁ ମୋ
ନିୟମ(ବ୍ୟବସ୍ଥା) ଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଲେଖିବି।”
ଯିରିମିୟ ୩୧:୩୩

୧୭ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତି:

“ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଓ କରୁଥିବା ମନ୍ଦକାମ
ଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ଷମା କରିଦେବି, ମୁଁ ସେ ଗୁଡ଼ିକୁ ପୁଣି
କେବେ ହେଲେ ମନେ ପକାଇବି ନାହିଁ।”
ଯିରିମିୟ ୩୧:୩୪

୧୮ଓ ଏହି ସବୁ ଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ଷମା କରି ଦିଆଗଲା ପରେ, ଆଉ
ପାପଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ବଳିଦାନର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସ

୧୯ଅତଏବ ହେ ଭାଇ (ଓ ଭଉଣୀ) ମାନେ, ଆମ୍ଭେ
ପରମ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ସ୍ୱାଧୀନ ପାଇଛୁ। ଯୀଶୁଙ୍କର ରକ୍ତ କାରଣରୁ ଆମ୍ଭେ
ନିର୍ଭୟରେ ଏପରି କରି ପାରିବା। ୨୦ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖୋଲି
ଦିଆ ଯାଇଥିବା ଗୋଟିଏ ନୂତନ ବାଟ ଦେଇ ଆମ୍ଭେ
ପ୍ରବେଶ କରି ପାରିବା। ଏହା ଏକ ଜୀବନ୍ତ ପଥ। ଏହି
ନୂତନ ପଥଟି ପରଦା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯାଏ, ଯାହା କି
ଯୀଶୁଙ୍କ ଶରୀର ଅଟେ। ୨୧ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଘରକୁ ଶାସନ
କରୁଥିବା ଭଳି ଆମ୍ଭର ମଧ୍ୟ ଜଣେ ମହାନ୍ ମହାଯାଜକ
ଅଛନ୍ତି। ୨୨ଆମ୍ଭର ଦେହ ଶୁଦ୍ଧ ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରିଛି।
ଅତଏବ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖକୁ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠା ହୃଦୟରେ
ଆସ। ଆମ୍ଭ ବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ଆମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚିତତା ଅନୁଭବ
କରିବା ଉଚିତ। ୨୩ଆମ୍ଭର ଭରସାକୁ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଧରି
ରଖ। ଆମ୍ଭେ ନିଜର ଭରସାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ
ବ୍ୟକ୍ତ କରିବାକୁ ରୋକିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ସେ ଯାହା
ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ, ତାହା କରିବେ ବୋଲି ଆମ୍ଭେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପାରିବା।

ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର, ଦୃଢ଼ ହୁଅ

୨୪ଆମ୍ଭେ ପରସ୍ପର ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବା ଏବଂ
ପରସ୍ପରକୁ ଭଲ ପାଇବା ଓ ଭଲ କାମ କରିବା ପାଇଁ
ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ଉଚିତ। ୨୫କିଛି ଲୋକ ଯେପରି ମଣ୍ଡଳୀ
ଉପାସନା ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ସେପରି ଏକାଠି
ମିଳିତ ହେବା ବନ୍ଦ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ତା’
ପରିବର୍ତ୍ତେ, ସେହି ଦିନଟି ନିକଟତର ହେଉଛି ଦେଖି
ଆମ୍ଭେମାନେ ଏକାଠି ମିଳିତ ହୋଇ ପରସ୍ପରକୁ ଅଧିକ
ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ଉଚିତ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରୁ ମୁହଁ ବୁଲାଇ ନିଅ ନାହିଁ

୨୬ସତ୍ୟକୁ ଜାଣିଲା ପରେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ଆମ୍ଭେ ପାପକାମ
କରି ଚାଲିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରିବା, ତା’ହେଲେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ
ନେଉ, ପାପ ହରଣ କରିବା ପାଇଁ ଆଉ କୌଣସି
ବଳିଦାନ ନାହିଁ। ୨୭ଆମ୍ଭେ ଯଦି ପାପ କରି ଚାଲିଥିବା,
ତାହେଲେ ଆମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ, ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ବିଚାରର
ଭୟଙ୍କର ଆଶଙ୍କା ରହିଛି, ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୋଧୀ
ଜୀବନଯାପନ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବାକୁ
ଥିବା ଭୟଙ୍କର ଅଗ୍ନି ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ରହିଛି। ୨୮ଯେଉଁଲୋକ
ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାନିବାକୁ ମନା କଲା, ତାହାକୁ ଦୋଷୀ
ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ଲାଗି ଦୁଇ ବା ତିନିଜଣ ସାକ୍ଷୀ
ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲେ। କ୍ଷମା ଦିଆ ନ ଯାଇ, ତାହାକୁ ବଧ
କରା ଯାଇଥିଲା। ୨୯ତା’ହେଲେ ଯେଉଁଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ପୁତ୍ର ପ୍ରତି ଘୃଣା ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରେ, ତା’ପାଇଁ କଣ
ଦଣ୍ଡବିଧାନ ହେବା ଉଚିତ? ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ତା’ର ଦଣ୍ଡ
ଅଧିକ ଖରାପ ପ୍ରକାରର ହେବ। ନୂତନ ଚୁକ୍ତି ଆରମ୍ଭ
କରି ଥିବା ରକ୍ତ ପ୍ରତି ଯେଉଁଲୋକ ଅସମ୍ମାନଭାବ ପ୍ରଦର୍ଶିତ
କରିଛି, ଓ ଅନୁଗ୍ରହର ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ଘୃଣାଭାବ ପ୍ରଦର୍ଶିତ
କରିଛି, ସେହି ଲୋକର ଦଣ୍ଡ ଅଧିକ ଖରାପ ପ୍ରକାରର
ହେବ କାରଣ ସେହି ରକ୍ତ ସେହି ଲୋକକୁ ଥରେ ପବିତ୍ର
କରିଥିଲା। ୩୦ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର କହିଥିଲେ:
“ମନ୍ଦ କାମ କରିଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ମୁଁ ଦଣ୍ଡ ଦେବି, ମୁଁ
ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରତିଦାନ ଦେବି।”* ପରମେଶ୍ୱର ଆହୁରି ମଧ୍ୟ
କହିଥିଲେ: “ପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କ ଲୋକଙ୍କର ବିଚାର କରିବେ।”*
୩୧ଜୀବିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ହାତରେ ଜଣେ ପାପୀ ପଡ଼ିଯିବା,
ଗୋଟିଏ ଭୟଙ୍କର କଥା।

“ମନ୍ଦ କାମ ... ପ୍ରତିଦାନ ଦେବି।” ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣୀ ୩୨:୩୫
“ପ୍ରଭୁ ... କରିବେ।” ଗୀତସଂହିତା ୧୩୫:୧୪

ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ସାହସ ଓ ଆନନ୍ଦକୁ ଛାଡ଼ ନାହିଁ

୩୨ପ୍ରଥମଥର ସତ୍ୟ ଜାଣିବା ଦିନଗୁଡ଼ିକୁ ମନେ ପକାଅ।
ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଯାତନା ସହିତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଂଘର୍ଷ
କରିଥିଲ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୃଢ଼ ରହିଥିଲ। ୩୩ସେତେବେଳେ
ଲୋକେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣାପୂର୍ଣ୍ଣ କଥାମାନ କହିଥିଲେ, ଓ
ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ଆଗରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅପଦସ୍ତ କରିଥିଲେ।
ବେଳେବେଳେ ଏହି ଭଳି ଖରାପ ବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟ ଦେଇ
ଗତି କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାହାଯ୍ୟ କଲ।
୩୪ଯେଉଁମାନେ ବନ୍ଦୀଘରେ ରଖା ଯାଇ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର
ଅସୁବିଧାଗୁଡ଼ିକରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭାଗନେଲ, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ
ସାହାଯ୍ୟ କଲ। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଧନ-ସମ୍ପତ୍ତି ସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ
ନେଇ ଯିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ଥିଲ।
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ରହିଥିଲ, କାରଣ ଜାଣିଥିଲ ଯେ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହା ଅତ୍ୟଧିକ
ଭଲ। ଏବଂ ତାହା ସବୁଦିନ ପାଇଁ ରହିବ।

୩୫ଅତଏବ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ସାହସ ତୁମ୍ଭେମାନେ ହରାଅ
ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାହସ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଚୁର
ମାତ୍ରାରେ ପୁରସ୍କାର ପାଇବ। ୩୬ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ
ହେବା ଦରକାର। ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେହି
ସବୁ କାମ କରି ସାରିଲା ପରେ, ସେ ଯାହା ପ୍ରତିଜ୍ଞା
କରିଛନ୍ତି, ସେ ସବୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାଇବ। ୩୭ଅତି ଅଳ୍ପ
ସମୟରେ,

"ଯାହାଙ୍କ ଆସିବା କଥା ସେ ଆସିବେ, ତାହାଙ୍କର
ଡେରି ହେବ ନାହିଁ।
୩୮ ଯେଉଁଲୋକ ମୋ ସହିତ ଧାର୍ମିକ, ତା'ର ବିଶ୍ୱାସ
ହେତୁ ସେ ଜୀବିତ ରହିବ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେଲୋକ
ଭୟରେ ମୁହଁ ମୋଡ଼େ, ମୁଁ ତା'ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନ
ହେବ ନାହିଁ।"

ହବକ୍କୂକ୍ ୨:୩-୪

୩୯କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି ନୋହୁଁ ଯେଉଁମାନେ
ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ଓ ହଜିଯାଆନ୍ତି। ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ
ରହିଛି, ଓ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଛନ୍ତି ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଭଳି
ଅଟୁ।

ବିଶ୍ୱାସ

୧୧ ବିଶ୍ୱାସର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଆମ୍ଭେ ଭରସା କରୁଥିବା
ବିଷୟ ପ୍ରତି ସୁନିଶ୍ଚିତତା। ବିଶ୍ୱାସ ଏଭଳି ସୁନିଶ୍ଚିତ
ବୋଧ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ଯାହା ନ ଦେଖୁ, ତାହା ବାସ୍ତବ
ବୋଲି ଜାଣୁ। ୨ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ, ଲୋକମାନଙ୍କର ଏହି
ଭଳି ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ବୋଲି, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ
ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନ ଥିଲେ।

୩ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେ ବୁଝିଛୁ ଯେ ସମଗ୍ର ସୃଷ୍ଟିର
ରଚନା ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ଆଜ୍ଞା ବଳରେ କରି ଥିଲେ।
ଏହାର ଅର୍ଥ ଯେ, ଆମ୍ଭକୁ ଦିଶୁଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ସୃଷ୍ଟି
ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଛି।

୪କୟିନ ଓ ହେବଲ ଦୁହେଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବଳି
ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ। କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାସ ଥିବା ହେତୁ ହେବଲ ଭଲ
ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ। ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ ଯେ, ସେ
ହେବଲ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିବା ବଳି ପାଇଁ ପ୍ରସନ୍ନ ଥିଲେ।
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ହେବଲର ବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ତାହାକୁ
ଭଲ ଲୋକ ବୋଲି କହିଲେ। ହେବଲ ମରି ଯାଇଛି
କିନ୍ତୁ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ସେ କଥା କହୁଛି।

୫ବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ହନୋକଙ୍କୁ ଏହି ପୃଥିବୀରୁ ଉଠାଇ
ନିଆ ହେଲା। ସେ କେବେବି ମୃତ୍ୟୁ ଅନୁଭବ କଲେ
ନାହିଁ। ଶାସ୍ତ୍ର କୁହେ ଯେ, ହନୋକଙ୍କୁ ଉଠାଇ ନେଇ ଯିବା
ପୂର୍ବରୁ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରି ଥିଲେ। ପରେ
ଲୋକେ ତାହାଙ୍କୁ ଖୋଜି ପାରିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର
ହନୋକଙ୍କୁ ନିଜ ସହିତ ରହିବା ଲାଗି ନେଇ ଗଲେ।
୬ବିଶ୍ୱାସ ବିନା ଜଣେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରି ପାରିବ
ନାହିଁ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ
ପରମେଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଉଚିତ। ଯିଏ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବ ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା
ଦରକାର ଯେ ଯିଏ ପ୍ରକୃତରେ ତାହାଙ୍କୁ ଖୋଜେ, ପରମେଶ୍ୱର
ତାହାକୁ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି।

୭କେତେକ ଦେଖି ନ ପାରୁ ଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି
ପରମେଶ୍ୱର ନୋହଙ୍କୁ ସତର୍କ କରି ଦେଇଥିଲେ। ନୋହଙ୍କର
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଭକ୍ତିଭାବ ଥିଲା। ଅତଏବ
ନୋହ ନିଜ ପରିବାରକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଯାଇ ବଡ
ଜାହାଜଟିଏ ତିଆରି କଲେ। ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ବଳରେ ନୋହ
ଦେଖାଇଲେ ଯେ, ଜଗତ ଦୋଷୀ ଥିଲା। ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ
ପରମେଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱାସ ବଳରେ ଧାର୍ମିକ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ
ଭିତରୁ ନୋହ ଜଣେ ଥିଲେ।

୮ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ିବାକୁ, ଓ
ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଡାକିଲେ। ପରମେଶ୍ୱର
ତାହାଙ୍କୁ ସେହିଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ।
ସେ କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ତାହା ଅବ୍ରାହାମ ଜାଣି
ନଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଅବ୍ରାହାମ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ମାନିଲେ, ଓ
ସେହି ସ୍ଥାନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ। ୯ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରତିଜ୍ଞା
ଅନୁସାରେ ଅବ୍ରାହାମ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ରହିଲେ। ସେ
ଜଣେ ଯାତ୍ରୀ ଭଳି ରହିଲେ, ଜଣେ ବାସିନ୍ଦା ଭଳି ନୁହେଁ।
ବିଶ୍ୱାସ ଥିବା ହେତୁ ସେ ଏପରି କଲେ। ଯିସ୍ହାକ ଓ
ଯାକୁବଙ୍କ ସହିତ ଅବ୍ରାହାମ ତମ୍ବୁରେ ରହିଲେ। ଯିସ୍ହାକ
ଓ ଯାକୁବ ମଧ୍ୟ ୧୦ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା
ପାଇ ଥିଲେ। ଅବ୍ରାହାମ ସୁଦୃଢ଼ ମୂଳଦୁଆ ଥିବା ନଗରୀ*
ର ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱୟଂ ସେହି
ନଗରୀଟିର ଯୋଜନା ଓ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ।

୧୧ପିଲାପିଲି ହେବା ପାଇଁ ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ବୟସ ଅଧିକ
ହୋଇ ଯାଇ ଥିଲା। ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସାରା ପିଲାପିଲି ହୋଇ

ସୁଦୃଢ଼ ମୂଳଦୁଆ ଥିବା ନଗରୀ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ନିଜଲୋକ (ସନ୍ଥ) ରହିଥିବା ଆଧାତ୍ମିକ ନଗରୀ। ଏହାକୁ 'ସ୍ୱର୍ଗର ଯିରୁଶାଲମ' ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି। ଏବ୍ରୀ ୧୨:୨୨

ପାର ନ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କର
ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା, ଅତଏବ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତାନ
ହେବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ କଲେ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା
ପୂରଣ କରିବା ବିଷୟରେ ଅବ୍ରହାମ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ
ବିଶ୍ୱାସ ରଖି ଥିଲେ। ୧୨ ଏହି ଲୋକ ଜଣକ ଏତେ ବୃଦ୍ଧ
ଥିଲେ ଯେ ସେ ମୃତବତ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେହି ଜଣେ
ଲୋକଙ୍କ ଠାରୁ ଆକାଶର ତାରାଗଣ ଓ ସମୁଦ୍ର କୂଳର
ବାଲି ଭଳି ଅସଂଖ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କଲେ।

୧୩ ସେହି ସମସ୍ତ ମହାନ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜର
ବିଶ୍ୱାସ ସହିତ ଜୀବିତ ରହିଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ନିଜଲୋକଙ୍କୁ
ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିବା ବସ୍ତୁମାନ ସେହିଲୋକମାନେ ପାଇଲେ
ନାହିଁ। ସେମାନେ ଖାଲି ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ
ସୁଦୂର ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆସିବ, ଓ ସେମାନେ (ସେତିକିରେ)
ଖୁସି ହେଲେ। ସେମାନେ ଗ୍ରହଣ କରି ନେଲେ ଯେ
ସେମାନେ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ଯାତ୍ରୀ ଓ ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତି
ଅଟନ୍ତି। ୧୪ ଯେଉଁଲୋକମାନେ ସେହିଭଳି କଥା ମାନି
ନିଅନ୍ତି, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନିଜର ଗୋଟିଏ ଦେଶ
ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷାରତ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରନ୍ତି।
୧୫ ଯଦି ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଛାଡି ଥିବା ଦେଶ ବିଷୟରେ
ଭାବୁ ଥିଲେ, ସେମାନେ ସେହିସ୍ଥାନକୁ ଫେରିବାକୁ ଗୋଟିଏ
ସୁଯୋଗ ଖୋଜି ପାଇ ପାରି ଥାଆନ୍ତେ। ୧୬ କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବିକ
ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଭଲ ଦେଶ ପାଇଁ
ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲେ, ଯାହାକି ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଦେଶ।
ତେଣୁ, ପରମେଶ୍ୱର ସଙ୍କୋଚ କଲେ ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କର
ପରମେଶ୍ୱର ଭାବରେ ପରିଚିତ ହେବା ପାଇଁ। ସେହି
ଲୋକମାନଙ୍କ ଲାଗି ପରମେଶ୍ୱର ଗୋଟିଏ ନଗର ତିଆରି
କରି ରଖି ଅଛନ୍ତି।

୧୭-୧୮ ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ।
ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର କହିଥିଲେ ଯେ, ଯିସ୍ହାକଙ୍କୁ
ବଳିରୂପେ ସମର୍ପିତ କରିବ। ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସଥିବାରୁ
ସେ ତାହା ମାନିଲେ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଅବ୍ରାହାମ ପୂର୍ବରୁ
ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପାଇଥିଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ କହି ସାରିଥିଲେ
ଯେ, “ଯିସ୍ହାକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭର ବଂଶଧରମାନେ ଆସିବେ।”
କିନ୍ତୁ ନିଜର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଯିସ୍ହାକଙ୍କୁ ସେ ସମର୍ପିତ
କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ। ବିଶ୍ୱାସ ଥିବାରୁ ଅବ୍ରାହାମ
ଏପରି କଲେ। ୧୯ ଅବ୍ରାହାମ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ଯେ,
ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠାଇ ଆଣି ପାରିବେ।
ପ୍ରକୃତରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଯିସ୍ହାକଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ
ଗଲାବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ଦେଲେ।
ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରାହାମ ଯେପରି ଯିସ୍ହାକଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ
ଫେରି ପାଇଲେ।

୨୦ ବିଶ୍ୱାସ କାରଣରୁ ଯିସ୍ହାକ, ଯାକୁବ ଓ ଏଷୌଙ୍କୁ
ସେମାନଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ ବିଷୟରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଲେ।
୨୧ ବିଶ୍ୱାସ କାରଣରୁ ହିଁ, ମଲାବେଳେ ଯାକୁବ, ଯୋସେଫଙ୍କ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁତ୍ରକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ। ସେ ନିଜର ବାଡି
ଉପରେ ନଇଁ ପଡି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କଲେ।

୨୨ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ହିଁ, ନିଜର ଶେଷ ସମୟ ନିକଟ
ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ଯୋସେଫ ଇଶ୍ରାୟେଲ ନିବାସୀମାନଙ୍କର
ମିସର ଦେଶରୁ ନିର୍ଗମନ ବିଷୟରେ, ତାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ
ତାହାଙ୍କୁ କିପରି କବର ଦେବେ, ସେ ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ।

୨୩ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ହିଁ, ମୋଶାଙ୍କର ମା ଓ ବାପା
ମୋଶାଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲା ପରେ ତିନିମାସ ଧରି ଲୁଗାଇ
ରଖିଲେ। କାରଣ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ମୋଶା
ସୁନ୍ଦର ଶିଶୁଟିଏ। ସେମାନେ ରାଜାଜ୍ଞାକୁ ଅବଜ୍ଞା କରିବାକୁ
ଭୟ କରି ନ ଥିଲେ।

୨୪ ମୋଶା ବଡ଼ ହୋଇ ମଣିଷ ହେଲେ। ସେ ଫାରୋଙ୍କ
ଝିଅର ପୁତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ମନା କଲେ। ୨୫ ସେ ପାପର
କ୍ଷଣିକ ସୁଖଭୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଚାହିଁଲେ ନାହିଁ। ତା’
ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ୍ୟ ହେଉଥିବା
ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର ସହିବା ପସନ୍ଦ କଲେ। ନିଜର ବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ
ସେ ଏପରି କଲେ। ୨୬ ମିସର ଦେଶର ସମସ୍ତ ଧନଭଣ୍ଡାର
ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ବଦଳରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ କଷ୍ଟ ସହନ
କରିବା, ମୋଶା ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଭଲ ମନେ କଲେ।
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭବିଷ୍ୟତରେ ମିଳିବାକୁ ଥିବା ପ୍ରତିଦାନ
ପାଇଁ ସେ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କଲେ। ୨୭ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ କାରଣରୁ
ମୋଶା ମିସର ଦେଶ ଛାଡିଲେ। ସେ ରାଜାଙ୍କର କ୍ରୋଧ
ପ୍ରତି ଭୟଭୀତ ନ ଥିଲେ। ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅଦୃଶ୍ୟ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଖି ପାରିଲା ଭଳି ନିଜ ବିଶ୍ୱାସରେ ଦୃଢ଼
ଥିଲେ। ୨୮ ମୋଶା ନିସ୍ତାର ଭୋଜି* (ପର୍ବ) କରି ଦ୍ୱାର
ମାନଙ୍କରେ ରକ୍ତ ସିଞ୍ଚନ କଲେ। ଯିହୂଦୀଲୋକଙ୍କର ପ୍ରଥମଜାତ
ସନ୍ତାନ ମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁର ଦୂତ ଯେପରି ମାରି ପାରିବେ
ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ମୋଶା ଏପରି କଲେ। ମୋଶାଙ୍କର
ବିଶ୍ୱାସ ଥିବାରୁ ସେ ଏପରି କଲେ।

୨୯ ବିଶ୍ୱାସଥିବା ହେତୁ ହିଁ ମୋଶାଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ସମସ୍ତେ
ସୁଫସାଗର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଶୁଖିଲା ଭୂଇଁ ଥିଲା ଭଳି ଚାଲିଚାଲି
ପାର ହୋଇ ଗଲେ। ଯେତେବେଳେ ମିସରଦେଶର ଲୋକେ
ସୁଫସାଗର ଦେଇ ଯିବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟାକଲେ ସେମାନେ ବୁଡ଼ି
ଗଲେ।

୩୦ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ଯିରୀହୋ
ନଗରର ପାଚେରୀଗୁଡ଼ିକ ସେମାନେ ସାତଦିନ ପରିକ୍ରମା
କଲାପରେ, ଭାଙ୍ଗି ପଡି ଗଲା।

୩୧ ନିଜର ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା, ରାହାବ ନାମ୍ନୀ ବେଶ୍ୟା,
ଇଶ୍ରାୟେଲର ଗୁପ୍ତଚର ମାନଙ୍କୁ ମିତ୍ର ଭଳି ସ୍ୱାଗତ କଲା,
ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲା, ଓ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ
ମାନିବାକୁ ମନା କରି ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମୃତ
ହେଲା ନାହିଁ।

୩୨ ମୁଁ ଅଧିକ ଆଉ କଣ କହିବି, ଓ କି ଉଦାହରଣ
ମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବି? ଗିଦିୟୋନ, ବାରକ, ଶାମ୍ଶୋନ,
ଯିପ୍ତାହ, ଦାଉଦ, ଶାମୁୟେଲ, ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ

ନିସ୍ତାର ଭୋଜି ଗୋଟିଏ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିନ। ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏହି ଦିନରେ, ଯିହୂଦୀମାନେ (ମୋଶାଙ୍କ ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ମିଶର ଦେଶରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ ଦେଇଥିଲେ ବୋଲି) ବିଶେଷ ଭୋଜିର ଆୟୋଜନ କରନ୍ତି।

ବିଷୟରେ କହିବା ପାଇଁ ମୋ ପାଖରେ ଅଧିକ ସମୟ
ନାହିଁ, ୩୩ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ବହୁତ ଅଧିକ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା।
ସେହି ବିଶ୍ୱାସ ବଳରେ ସେମାନେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପରାସ୍ତ
କରି ଥିଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଧାର୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ,
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକ ପାଇଲେ। ସେମାନେ
ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ସିଂହମାନଙ୍କର ମୁହଁ ବନ୍ଦ କଲେ।
୩୪ସେହି ବିଶ୍ୱାସ ବଳରେ କେତେ ଜଣ ଅଗ୍ନିର ଶକ୍ତି ବନ୍ଦ
କଲେ, ଓ କେତେ ଲୋକ ଖଡ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ମରିବାରୁ ରକ୍ଷା
ପାଇଲେ। ବିଶ୍ୱାସ କାରଣରୁ ଦୁର୍ବଳ ଲୋକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ
ହେଲେ। ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇ ଶତ୍ରୁ
ସେନାଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ। ୩୫ମୃତ୍ୟୁରୁ ଲୋକମାନେ ପୁନଃ
ଜୀବିତ ହୋଇ ପରିବାରରେ ନିଜ ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ
ଗଲେ। ଅନ୍ୟଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯାତନା ଦିଆ ହେଲା, ସେମାନେ
ସ୍ୱାଧୀନ ହେବାକୁ ଚାହିଁଲେ ନାହିଁ କାରଣ ସେମାନେ
ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନଃ ଜୀବନ ଲାଭ କରି ଗୋଟିଏ ଅଧିକ ଭଲ
ଜୀବନ ପାଇ ପାରିବେ ବୋଲି ଭାବି ଏହି ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିଥିଲେ। ୩୬କେତେ ଲୋକ ହାସ୍ୟର ପାତ୍ର ହେଲେ ଓ
କୋରଡ଼ା ଆଘାତ ପାଇଲେ। ଅନ୍ୟମାନେ ବନ୍ଧା ହେଲେ,
ଓ ବନ୍ଦୀଘରେ ରଖା ଗଲେ। ୩୭ସେମାନଙ୍କୁ ପଥର ମାରି
ଦିଆହେଲା, ଓ କରତରେ ଦୁଇ ଫାଳ କରି ଚିରି ଦିଆ
ହେଲା। କେତେକଙ୍କୁ ଖଡ୍ଗଦ୍ୱାରା ମାରି ଦିଆ ହେଲା।
ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କେତେ ଜଣ ମେଣ୍ଢା ଓ ଛେଳିର
ଚମଡ଼ା ପିନ୍ଧିଲେ। ସେମାନେ ଗରିବ ଥିଲେ, ନିର୍ଯ୍ୟାତିତ
ହେଲେ, ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନ୍ଦ ବ୍ୟବହାର ପାଇଲେ।
୩୮ଏହି ମହାନ୍ ଲୋକମାନଙ୍କ ଲାଗି ପୃଥିବୀ ଉପଯୁକ୍ତ ନ
ଥିଲା। ସେମାନେ ମରୁଭୂମିରେ ଓ ପାହାଡରେ ବୁଲିଲେ ଓ
ଗୁମ୍ଫା ଏବଂ ଭୂମିରେ ଥିବା ଗାତ ମାନଙ୍କରେ ନିଜକୁ
ଲୁଚାଇ ରଖିଲେ।

୩୯ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ନିଜର ବିଶ୍ୱାସ ପାଇଁ ଜଣା
ଶୁଣା। କିନ୍ତୁ ଏମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କେହି ହେଲେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ମହାନ୍ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପାଇ ପାରି ନଥିଲେ। ୪୦ପରମେଶ୍ୱର
ଆମ୍ଭକୁ କିଛି ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଭଲ ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା
କରିଥିଲେ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଯୋଜନା ଥିଲା ଯେ, ସେମାନେ
କେବଳ ଆମ୍ଭ ସହିତ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବେ।

ଆମ୍ଭେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଉଦାହରଣ ଅନୁସରଣ କରିବା ଉଚିତ

୧୨ ଆମ୍ଭର ଚାରିପଟେ, ବିଶ୍ୱାସଧାରୀ ଆମ୍ଭର ବହୁ
ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ରହିଛନ୍ତି। ବିଶ୍ୱାସ ବିଷୟରେ
ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଆମ୍ଭକୁ କହିଥାଏ। ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ
ସେମାନଙ୍କ ଭଳି ହେବା ଉଚିତ। ଆମ୍ଭେ ଜୀବନରେ
ଆଗକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଯାହା କିଛି ବାଧା ଅଛି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ
ଆମ୍ଭେ ଆଡେଇ ଦେବା ଉଚିତ ଓ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା
ଦୌଡ଼ରେ ଦୌଡ଼ିବା ଉଚିତ। ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଥିବା ଦରକାର।
ଆମ୍ଭକୁ ସହଜରେ ବାନ୍ଧି ରଖୁଥିବା ପାପକୁ ଆମ୍ଭେ ତ୍ୟାଗ
କରିବା ଉଚିତ। ୨ଆମ୍ଭେ ସର୍ବଦା ଯୀଶୁଙ୍କ ଉଦାହରଣ
ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ। ଆମ୍ଭ ବିଶ୍ୱାସର ନେତା ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ
ଅଟନ୍ତି। ସେ ଆମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସକୁ ସିଦ୍ଧ କରନ୍ତି। ସେ କ୍ରୁଶ
ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁର ଯାତନା ଭୋଗିଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସେ କ୍ରୁଶର
ଲଜ୍ଜାକୁ ଏକ ଅର୍ଥହୀନ ବିଷୟ ବୋଲି ମନେ କରି ଗ୍ରହଣ
କରିଛନ୍ତି। ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେଉଁ ଆନନ୍ଦର
ଲକ୍ଷ ରଖିଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ସେ ତାହା କଲେ। ଏବେ
ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଂହାସନର ଡାହାଣରେ ବସିଛନ୍ତି।
୩ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭାବିଦେଖ। ଯେତେବେଳେ
ପାପୀଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି କରୁ ଥିଲେ,
ସେ ଅତି ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ସବୁଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ।
ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଭଳି ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ ହୁଅ। ଚେଷ୍ଟା
କରିବାରୁ ନିରୁତ୍ସାହ ହୁଅ ନାହିଁ।

ପରମେଶ୍ୱର: ପିତାତୁଲ୍ୟ

୪ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାପ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଗ୍ରାମ କରୁଛ, କିନ୍ତୁ
ସେହି ସଂଗ୍ରାମ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁର
କାରଣ ହୋଇ ପାରି ନାହିଁ। ୫ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ପୁତ୍ରଗଣ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା
(ସାହାସ) ର ବାକ୍ୟ କୁହନ୍ତି। ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ବାକ୍ୟ
(ଶବ୍ଦ) ଗୁଡ଼ିକୁ ଭୁଲି ଯାଇଛ:

> "ହେ ମୋର ପୁତ୍ର! ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ
> ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତି ଭାବନାହିଁ ଯେ ତାହା ମୂଲ୍ୟହୀନ, ଓ
> ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ସଂଶୋଧନ କରନ୍ତି
> ଚେଷ୍ଟା କରିବାରେ ନିରୁତ୍ସାହ ହୁଅ ନାହିଁ।
> ୬ ପ୍ରଭୁ ଭଲ ପାଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକକୁ ଦଣ୍ଡ
> ଦିଅନ୍ତି, ଓ ପୁତ୍ର ଭାବରେ ମାନିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ
> ଲୋକକୁ ସେ ଶାସ୍ତି ଦିଅନ୍ତି।"
>
> ହିତୋପଦେଶ ୩:୧୧-୧୨

୭ଅତଏବ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯାତନାକୁ ପିତାଙ୍କର ଦଣ୍ଡ ବୋଲି
ଭାବି ଗ୍ରହଣ କର। ଜଣେ ପିତା ତାର ପୁତ୍ର ପ୍ରତି ଯେଉଁଭଳି
ବ୍ୟବହାର କରେ, ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେପରି
ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି। ୮ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁତ୍ର ପିତା ଦ୍ୱାରା ଦଣ୍ଡ
ପାଇ ଥାଏ। ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ କେବେ ଦଣ୍ଡ ପାଇ ନାହିଁ
(ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁତ୍ର ଦଣ୍ଡ ପାଇବା ଉଚିତ) ତାହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଅବୈଧ ପୁତ୍ର ଅଟ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ପୁତ୍ର ନୁହଁ। ୯ଏହି
ପୃଥିବୀରେ ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କର ବାପାମାନେ ଥିଲେ ଓ
ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ। ତଥାପି ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ
ବାପାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେଖାଇଲୁ। ଅତଏବ ଏହା ଅଧିକ
ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକର ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ
ଦଣ୍ଡ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ। ଏପରି କଲେ ଆମ୍ଭେ
ଜୀବନ ପାଇବା। ୧୦ଆମ୍ଭର ପୃଥିବୀର ପିତାମାନେ ଆମ୍ଭକୁ
ଅଳ୍ପ ସମୟ ଧରି ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ। ସେମାନେ ଯେପରି ଭଲ
ଭାବିଲେ, ସେହି ପରି ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ। କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର,
ତାହାଙ୍କ ନିଜଭଳି ଆମ୍ଭକୁ ପବିତ୍ର ହେବାପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ
କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭକୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତି। ୧୧ଦଣ୍ଡ ପାଇଲା
ବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଆନନ୍ଦ ଲାଭ କରୁ ନାହିଁ। ଦଣ୍ଡ ପାଇବା
କଷ୍ଟଦାୟକ ଅଟେ। କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ, ଦଣ୍ଡ

ପାଇବା ଦ୍ୱାରା ଶିଖିବା ପରେ, ଆମ୍ଭେ ଶାନ୍ତି ଲାଭ କରୁ ଓ
ଧାର୍ମିକ ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଉ।

ଜୀବନ ପଦ୍ଧତି ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ରୁହ

[୧୨]ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ଯାଇଛ। ଅତଏବ ନିଜକୁ
ପୁନର୍ବାର ଶକ୍ତିଶାଳୀ କର। [୧୩]ଧାର୍ମିକ ହୋଇ ଜୀବନଯାପନ
କର, ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୁର୍ବଳତା ଗୁଡ଼ିକ ନଷ୍ଟ
ହେବାର କାରଣ ହେବ ନାହିଁ, ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ରକ୍ଷା ପାଇ
ପାରିବ।

[୧୪]ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର।
ପାପରହିତ ଜୀବନଯାପନ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କର। ଯଦି
ଜଣଙ୍କର ଜୀବନ ପବିତ୍ର ନୁହେଁ, ତା'ହେଲେ ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ
କେବେହେଲେ ଦେଖି ପାରିବ ନାହିଁ। [୧୫]ସାବଧାନ ରୁହ
ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ
ପାଇବାରେ ବଞ୍ଚିତ ହେବ ନାହିଁ। ସାବଧାନ ରୁହ ଯେପରି
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କୌଣସି ଲୋକ ତିକ୍ତତାରମୂଳ ନ
ହେଉ। ସେଭଳି ଲୋକ ସମୁଦାୟ ଦଳକୁ ନଷ୍ଟ କରି
ଦେବେ। [୧୬]ସାବଧାନ ରୁହ ଯେପରି କେହିହେଲେ
ଯୌନବ୍ୟଭିଚାର ନ କରେ। ସାବଧାନ ରୁହ ଯେପରି
କେହି ଏଷୌ ଭଳି ନ ହେଉ। ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରେ ନାହିଁ। ଏଷୌ ଜ୍ୟେଷ୍ଠପୁତ୍ର ଥିଲା,
ଓ ସେ ତା' ପିତାଙ୍କଠାରୁ ସବୁକିଛି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଭାବରେ
ପାଇଥାନ୍ତା। କିନ୍ତୁ ଥରକର ଭୋଜନ ବଦଳରେ ସେ
ସବୁକିଛି ବିକ୍ରି କରି ଦେଲା। [୧୭]ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ,
ଏପରି କରି ସାରିଲା ପରେ, ଏଷୌ ବାପାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ
ପାଇବା ପାଇଁ ଚାହିଁଲା। ସେ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ
ଏତେ ବ୍ୟାକୁଳ ହେଲା ଯେ, ସେ ବହୁତ କାନ୍ଦିଲା। କିନ୍ତୁ
ତା'ବାପା ତାହାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ପାଇଁ ମନା କଲେ,
କାରଣ ଏଷୌ ଯାହା କରିଥିଲା, ତାହାକୁ ବଦଳାଇବା ପାଇଁ
କୌଣସି ଉପାୟ ପାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ।

[୧୮]ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୋଟିଏ ନୂଆ ଯାଗାକୁ ଆସିଛ। ଏହି
ସ୍ଥାନଟି ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଆସିଥିବା ପର୍ବତ ଭଳି ଯାଗା
ନୁହେଁ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୋଟିଏ ଛୁଇଁ ପାରୁଥିବା ଓ ନିଆଁରେ
ଜଳୁଥିବା ପର୍ବତ ପାଖକୁ ଆସି ନାହଁ। ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଅନ୍ଧାରୁଆ, ଝାପ୍‌ସା ଓ ଝଡ଼ ହେଉଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ଆସିନାହଁ।
[୧୯]ସେଠାରେ ତୂରୀର ଧ୍ୱନି, ଏବଂ ଶବ୍ଦ ଉଚ୍ଚାରଣ କରୁଥିବା
ଧ୍ୱନି ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ଲୋକେ ସେ ଧ୍ୱନି ଶୁଣିଲେ,
ସେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଯେ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶବ୍ଦ
ଯେପରି ନ ଶୁଣନ୍ତି। [୨୦]ସେମାନେ ଆଦେଶକୁ ସହି
ପାରିଲେ ନାହିଁ: "ଯଦି କିଏ, କୌଣସି ପଶୁ ମଧ୍ୟ,
ପର୍ବତକୁ ଛୁଏଁ ତା'ହେଲେ ତାହାକୁ ପଥର ଆଘାତ ଦ୍ୱାରା
ମାରି ଦେବାକୁ ହେବ।"* [୨୧]ସେହି ଲୋକମାନେ ଯାହା
ଦେଖିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଏତେ ଭୟଙ୍କର ଥିଲା ଯେ, ମୋଶା
କହିଥିଲେ: "ମୁଁ ଭୟରେ ଥରୁଛି।"*

[୨୨]କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେପରି ଯାଗାକୁ ଆସିନାହଁ।
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ନୂତନ ଯାଗାକୁ ଆସିଛ, ତାହାର ନାମ
ସୀୟୋନ ପର୍ବତ।* ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ନଗରୀକୁ ଆସିଛ, ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଛ। ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିବା ଓ ଆନନ୍ଦରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହଜାର
ହଜାର ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ପାଖରେ ଆସି ପହଁଞ୍ଚିଛ। [୨୩]ତୁମ୍ଭେମାନେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଜାତ* ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମିଳନ ସ୍ଥଳରେ
ଆସି ପହଁଞ୍ଚିଛ। ସେମାନଙ୍କ ନାମ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଲେଖା ରହିଛି।
ସବୁଲୋକଙ୍କର ବିଚାରପତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଆସିଛ। ଯେଉଁଲୋକମାନେ ସିଦ୍ଧ ହୋଇ ସାରିଛନ୍ତି, ସେହିଭଳି
ଭଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଆସିଛ। [୨୪]ତୁମ୍ଭେମାନେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ନୂତନ ଚୁକ୍ତି
ନିଜଲୋକଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣିଥିବା ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଛ।
ତୁମ୍ଭେମାନେ ହେବଲଙ୍କ ରକ୍ତ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଭଲ ବାକ୍ୟ
କହି ପାରୁଥିବା ରକ୍ତ ସେଚନ* ନିକଟକୁ ଆସିଛ।

[୨୫]ସାବଧାନ ରୁହ, ଓ ପରମେଶ୍ୱର କଥା କହିଲା
ବେଳେ ଶୁଣିବାକୁ ମନା କର ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ସେ
ପୃଥିବୀର ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତର୍କକଲେ, ସେତେବେଳେ
ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ କଥା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ
ରକ୍ଷା ପାଇଲେ ନାହିଁ। ଏବେ ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱର୍ଗରୁ କହୁଛନ୍ତି।
ଅତଏବ, ଏବେ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବା ପାଇଁ
ମନା କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ସେମାନଙ୍କ ଲାଗି ଅତି ଖରାପ
ହେବ। [୨୬]ଆଗରୁ ଯେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, ତାହା
ପୃଥିବୀକୁ କମ୍ପାଇ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା
କରିଛନ୍ତି, "ଆଉ ଥରେ ମୁଁ କମ୍ପାଇବି କେବଳ ପୃଥିବୀକୁ
ନୁହେଁ ବରଂ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ମଧ୍ୟ କମ୍ପାଇବି।"* [୨୭]"ଆଉ
ଥରେ" କହିବା ଅର୍ଥ ଯେ ଯାହାକିଛି ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା,
ସେ ସବୁ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯିବ। ସେହିଗୁଡ଼ିକୁ ଟଳମଳ
କରାଯାଇ ପାରିବ ଓ ଯେଉଁ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଟଳମଳ
କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ସେଗୁଡ଼ିକ ରହିବେ।

[୨୮]ଅତଏବ, ଆମ୍ଭେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବା କଥା ଯେ,
ଯେଉଁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଆମ୍ଭକୁ ଦିଆ ଯାଇଛି, ତାହା ଟଳମଳ
ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ। ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ
କରିବା ଉଚିତ, ଓ ଏପରି ପଦ୍ଧତିରେ ଉପସନା କରିବା
କଥା ଯେ ସେ ଯେପରି ପ୍ରସନ୍ନ ରହିବେ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ
ଆମ୍ଭେ ଉପାସନା କରିବା, ଓ ଭୟ ସହିତ ତାହାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ
କରିବା। [୨୯]କାରଣ ଆମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱର ଗ୍ରାସକାରୀ ଅଗ୍ନିଭଳି
ଅଟନ୍ତି।

୧୩ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଥିବା ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀ
ମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ପ୍ରେମଭାବ ରଖିଥାଅ। [୨]ନିଜ
ଘରେ ସ୍ୱାଗତ ଜଣାଇ ସର୍ବଦା ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା

"ଯଦି କିଏ … ଦେବାକୁ ହେବ।" ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ, ୧୯:୧୨-୧୩
"ମୁଁ ଭୟରେ ଥରୁଛି" ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ ୯:୧୯

ସୀୟୋନ ପର୍ବତ ଯିରୁଶାଲମ ଲାଗି ଅନ୍ୟ ନାମ।
ପ୍ରଥମ ଜାତ ଯିହୂଦୀ ପରିବାରର ପ୍ରଥମଜାତ ସନ୍ତାନ ଅତି ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ଏହି ଭଳି।
ରକ୍ତ ସେଚନ ଯୀଶୁଙ୍କ ରକ୍ତ (ମୃତ୍ୟୁ)
"ଆଉଥରେ … କମ୍ପାଇବି।" ହାଗୟ, ୨:୬

କଥା ମନେ ରଖ। କେତେଲୋକ ଏହିପରି କରି ଅଜାଣତରେ
ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି। [3]ବନ୍ଦୀଘରେ ଥିବା
ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୁଲି ଯାଅ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେମାନେ
ନିଜେ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦୀଘରେ ଥିବା ଭଳି ସେମାନଙ୍କୁ ମନେ
ରଖ। ଯେଉଁମାନେ ଯାତନା ପାଉଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ
ଭୁଲ ନାହିଁ। ମନେ ରଖ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ
ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ (ଭବିଷ୍ୟତରେ) ରହି ପାର।
[4]ବିବାହକୁ ସବୁଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାନ ମିଳିବା ଆବଶ୍ୟକ।
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିବାହକୁ କେବଳ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ଭିତରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ରଖି ପବିତ୍ର ରଖିବା ଉଚିତ। ଯେଉଁମାନେ ଯୌନଗତ ପାପ
ଓ ବ୍ୟଭିଚାର କରୁଛନ୍ତି ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ
ବୋଲି ବିଚାର କରିବେ [5]ନିଜ ଜୀବନକୁ ଧନର ଲୋଭରୁ
ମୁକ୍ତ ରଖ। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯାହା ଅଛି, ସେଥିରେ
ସନ୍ତୋଷ ଲାଭ କର। ପରମେଶ୍ୱର କହିଛନ୍ତି:

"ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କେବେହେଲେ ଛାଡିବି ନାହିଁ; ମୁଁ
ତୁମ୍ଭଠାରୁ କେବେହେଲେ ଦୂରେଇ ଯିବି ନାହିଁ।"
ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ ୩୧:୬

[6]ଅତଏବ ଆମ୍ଭେ ନିଃସନ୍ଦେହ ଭାବରେ କହିପାରିବା:

"ପରମେଶ୍ୱର ହେଉଛନ୍ତି ମୋର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ, ମୁଁ
ଭୟ କରିବି ନାହିଁ, ମନୁଷ୍ୟ ମୋର କିଛି କରିପାରିବ
ନାହିଁ।"

ଗୀତସଂହିତା ୧୧୮:୬

[7]ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନେତାମାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ।
ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇଛନ୍ତି।
ସେମାନେ କିପରି ଜୀବନଯାପନ କରି ଥିଲେ, ଓ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ
କଲେ ତାହା ମନେ ପକାଅ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସର
ଉଦାହରଣକୁ ଅନୁସରଣ କର। [8]ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଗତକାଲି,
ଆଜି ଓ ସବୁ ସମୟପାଇଁ ସମାନ ଅଟନ୍ତି।
[9]ନାନା ପ୍ରକାରର ଅଜଣା ଶିକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ଭୁଲ ବାଟରେ
ପରିଚାଳିତ ହୁଅ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଖାଦ୍ୟର
ନିୟମ ଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, ବରଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ
ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବା ଉଚିତ। ଏହି ଭଳି ନିୟମ ଗୁଡ଼ିକ
ମାନିବା ଦ୍ୱାରା କିଛି ସାହାଯ୍ୟ ମିଳେ ନାହିଁ।
[10]ଆମ୍ଭର ବଳିଟିଏ ଅଛି। ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁ* ରେ ସେବା
କରୁଥିବା ଯାଜକମାନେ ଆମ୍ଭ ବଳିରୁ ଖାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ।
[11]ମହାଯାଜକ ପଶୁମାନଙ୍କର ରକ୍ତକୁ ଅତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ
ନେଇ ଯାଆନ୍ତି, ଓ ପାପ ପାଇଁ ସେ ରକ୍ତକୁ ସମର୍ପଣ
କରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଶିବିର ବାହାରେ ପଶୁମାନଙ୍କର ଶରୀରଗୁଡ଼ିକୁ
ପୋଡି ଦିଆଯାଏ। [12]ସେହି ଭଳି ଯୀଶୁ ମଧ୍ୟ ସହର
ବାହାରେ ଯାତନା ପାଇଲେ। ନିଜ ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ନିଜଲୋକମାନଙ୍କୁ
ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଯୀଶୁ ମଲେ। [13]ଅତଏବ, ଆମ୍ଭେ
ଶିବିରର ବାହାରକୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା ଉଚିତ। ଆମ୍ଭେ
ମଧ୍ୟ, ଯୀଶୁ ପାଇଥିବା ସମାନ ଲଜ୍ଜା ଗ୍ରହଣ କରିବା
ଉଚିତ। [14]ଏହି ପୃଥିବୀରେ ଆମ୍ଭର କୌଣସି ଚିରସ୍ଥାୟୀ
ନଗର ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ଗୋଟିଏ ନଗରପାଇଁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା
କରୁଛୁ, ଯାହା ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆସିବ। [15]ଅତଏବ ଯୀଶୁଙ୍କ
ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା
ବିଷୟ ଆମ୍ଭେ କେବେ ହେଲେ ବନ୍ଦ କରିବା ଉଚିତ
ନୁହେଁ। ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଶଂସାପୂର୍ବକ ତାହାଙ୍କର ନାମ
ଉଚ୍ଚାରଣ ସେହି 'ବଳି' ଅଟେ। [16]ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ପାଇଁ
ଭଲ କାମ କରିବା କେବେହେଲେ ଭୁଲି ଯାଅ ନାହିଁ।
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯାହା ଅଛି ଅନ୍ୟଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ
ଅଂଶୀ କର। ଏହି ପରି ବଳି ଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱର
ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି।
[17]ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନେତାମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କର।
ସେମାନଙ୍କର ଅଧୀନରେ ରୁହ। ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ। ଅତଏବ, ସେମାନେ ସବୁବେଳେ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାର ରକ୍ଷା ପାଇଁ ଜଗି ଥାଆନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର
ଆଜ୍ଞାପାଳନ କର ଯେପରି ଏହି କାମଟି ସେମାନେ ଖୁସି
ମନରେ (ଆନନ୍ଦରେ) କରିବେ, ଦୁଃଖରେ ନୁହେଁ। ସେମାନଙ୍କର
କାମ କଠିନ ହେଲେ, ତା'ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କୌଣସି
ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ।

[18]ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଥାଅ। ଆମ୍ଭେ ସବୁବେଳେ
ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ କାମ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବାରୁ, ଆମ୍ଭେ
କରୁଥିବା କାମ ଗୁଡ଼ିକ ଠିକ୍ (ଧାର୍ମିକ) ବୋଲି ଅନୁଭବ
କରୁ। [19]ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ
ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଯେ, ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଶୀଘ୍ର
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାନ୍ତୁ। ଅନ୍ୟ କୌଣସି କଥା
ଅପେକ୍ଷା ଏହା ମୁଁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଚାହେଁ।
[20-21]ମୁଁ ଶାନ୍ତିର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି
ଯେ, ତାହାଙ୍କର ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାମ କରିବା
ପାଇଁ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉତ୍ତମ ବସ୍ତୁ ପ୍ରଦାନ
କରନ୍ତୁ। ପରମେଶ୍ୱର ହିଁ ଆମ୍ଭର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ
ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନଃ ଜୀବିତ କରିଥିଲେ। ମହାନ୍ ମେଷପାଳକ
ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ରକ୍ତ ହେତୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ
କଲେ। ତାହାଙ୍କର ରକ୍ତ ହିଁ ନୂତନଚୁକ୍ତି ଆରମ୍ଭ କଲା।
ଏହି ନୂତନଚୁକ୍ତି ଚିରନ୍ତନ ଅଟେ। ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି, ଯେ
ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ କଲାଭଳି କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭ
ଦ୍ୱାରା କରାଉ ଥାଆନ୍ତୁ। ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସେ
ଏପରି କରନ୍ତୁ ବୋଲି ମୁଁ କହୁଛି। ସଦାସର୍ବଦା ଯୀଶୁଙ୍କ
ମହିମା ହେଉ। ଆମେନ୍!
[22]ମୋ ଭାଇ(ଓ ଭଉଣୀ)ମାନେ! ମୋ କହିଥିବା କଥା
ଗୁଡ଼ିକୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟପୂର୍ବକ ଶୁଣ ବୋଲି ମୁଁ ଅନୁରୋଧ କରେ।
ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବା ପାଇଁ
କହିଛି। ଏହି ଚିଠିଟି ବହୁତ ଲମ୍ବା ନୁହେଁ। [23]ଆମ୍ଭ ଭାଇ

ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିଜ ଲୋକ(ସନ୍ଥ) ମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିବା ସ୍ଥଳ ଓ ଯିହୂଦୀଯାଜକମାନଙ୍କର ଉପାସନା ସ୍ଥଳ: ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ତମ୍ବୁ।

ତୀମଥି ବନ୍ଦୀଗୃହରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଜାଣ ବୋଲି ମୋର ଇଚ୍ଛା। ଯଦି ସେ ମୋ ପାଖକୁ ଶୀଘ୍ର
ଆସନ୍ତି, ତା’ହେଲେ ଆମ୍ଭେ ଦୁହେଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଖା
କରିବାକୁ ଆସିବୁ।
୨୪ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସବୁ ପ୍ରାଚୀନ (ନେତା)
ମାନଙ୍କୁ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର ନମସ୍କାର
ଜଣାଇବ। ଇଟାଲିଆ ଦେଶର ସମସ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଲୋକମାନଙ୍କର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର।
୨୫ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ରହି
ଥାଉ।

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center
Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center
All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online add space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center
P.O. Box 820648
Fort Worth, Texas 76182, USA
Telephone: 1-817-595-1664
Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE
E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: http://www.wbtc.org

Order online – To order a copy of our texts online, go to: http://www.wbtc.org

Current license agreement – *This license is subject to change without notice. The current license can be found at:* http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from:
http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from:
http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html